

---

# 1. Rodina a Církev v Božím plánu

<b>1.1 Plán Boha Otce pro Jeho věčnou rodinu. . . . .</b>	<b>2</b>	<b>1.3 Vytváření věčné rodiny . . . . .</b>	<b>3</b>
1.1.1 Předsmrtelná rodina Boží. . . . .	2	1.3.1 Manžel a manželka . . . . .	3
1.1.2 Účel smrtelnosti . . . . .	2	1.3.2 Rodiče a děti . . . . .	3
1.1.3 Usmíření Ježíše Krista. . . . .	2	1.3.3 Členové a členky Církve, kteří nejsou ženatí či vdané . . . . .	4
1.1.4 Úloha rodin v Božím plánu . . . . .	2		
1.1.5 Úloha Církve. . . . .	2	<b>1.4 Domov a Církev. . . . .</b>	<b>4</b>
<b>1.2 Návrat k Otci . . . . .</b>	<b>2</b>	1.4.1 Posilování domova. . . . .	4
1.2.1 Evangelium Ježíše Krista . . . . .	2	1.4.2 Rodinný domácí večer. . . . .	5
1.2.2 Úloha církevních vedoucích a učitelů. . . . .	3	1.4.3 Posilování jednotlivců. . . . .	5

---

# 1. Rodina a Církev v Božím plánu

---

## 1.1 Plán Boha Otce pro Jeho věčnou rodinu

### 1.1.1 Předsmrtelná rodina Boží

Rodina je ustanovena Bohem. Je to ta nejdůležitější jednotka v čase i na věčnosti. Dokonce ještě předtím, než jsme se narodili na zemi, jsme byli součástí rodiny. Každý z nás „je milovaný duchovní syn nebo dcera nebeských rodičů“ a má „božskou podstatu a určení“. („Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, listopad 2010, 129.) Bůh je náš Nebeský Otec a v předsmrtelném životě jsme žili v Jeho přítomnosti, kde jsme byli součástí Jeho rodiny. Tam jsme obdrželi své první poučení a byli jsme připravováni na smrtelnost. (Viz NaS 138:56.)

### 1.1.2 Účel smrtelnosti

Bůh nás miluje, a proto připravil plán, jehož součástí bylo to, že přijdeme na zemi, kde obdržíme tělo a kde budeme zkoušeni, abychom se mohli rozvíjet a stát se více takovými, jako je On. Tento plán se nazývá „plán spasení“ (Alma 24:14), „veliký plán štěstí“ (Alma 42:8) a „plán vykoupení“ (Alma 12:25; viz také verše 26–33).

Účelem Božího plánu je vést nás k věčnému životu. Bůh prohlásil: „Toto je dílo mé a sláva má – uskutečnit nesmrtelnost a věčný život člověka.“ (Mojžíš 1:39.) Věčný život je největší dar, který Bůh může dát svým dětem. (Viz NaS 14:7.) Znamená to oslavení v nejvyšším stupni celestiálního království. Díky plánu spasení můžeme obdržet toto požehnání spočívající v tom, že se budeme moci vrátit do Boží přítomnosti a získat plnost radosti.

### 1.1.3 Usmíření Ježíše Krista

Abychom mohli získat oslavení v království Božím, musíme překonat dvě překážky související se smrtelností – smrt a hřích. Vzhledem k tomu, že ani jednu z nich nedokážeme překonat vlastními silami, Nebeský Otec poslal svého Syna, Ježíše Krista, aby byl naším Spasitelem a Vykupitelem. Spasitelova smírná oběť umožňuje všem Božím dětem překonat fyzickou smrt, být vzkříšeny a obdržet nesmrtelnost. Usmíření rovněž umožňuje, aby ti, kteří činí pokání a následují Ježíše Krista, překonali duchovní smrt a mohli se vrátit do Boží přítomnosti a žít s Ním a získat věčný život. (Viz NaS 45:3–5.)

## 1.1.4 Úloha rodin v Božím plánu

Součástí plánu našeho Nebeského Otce je i to, že jsme se narodili do rodiny. Bůh ustanovil rodinu, aby nám přinesl štěstí, aby nám umožnil učit se správným zásadám v prostředí lásky a aby nás mohl připravit na věčný život.

Rodiče mají životně důležitou zodpovědnost pomáhat svým dětem připravit se na návrat k Nebeskému Otci. Rodiče tuto zodpovědnost naplňují tím, že své děti učí následovat Ježíše Krista a žít podle Jeho evangelia.

## 1.1.5 Úloha Církve

Církev zajišťuje organizaci a prostředky nutné k tomu, aby všechny Boží děti mohly být učeny evangelium Ježíše Krista. Zajišťuje kněžskou pravomoc nutnou k tomu, aby bylo možné vykonávat obřady spasení a oslavení pro všechny ty, kteří jsou hodni a ochotni je přijmout.

---

## 1.2 Návrat k Otcí

### 1.2.1 Evangelium Ježíše Krista

Plán spasení představuje plnost evangelia. Zahrnuje Stvoření, Pád, Usmíření Ježíše Krista a všechny zákony, obřady a nauky evangelia. Umožňuje nám prožívat radost ve smrtelnosti (viz 2. Nefi 2:25) i získat požehnání věčného života.

Skrze Usmíření Ježíše Krista můžeme být očistěni a posvěceni od hříchu a můžeme se připravovat na to, abychom znovu vstoupili do přítomnosti našeho Věčného Otce. Abychom mohli toto požehnání obdržet, musíme se řídit zásadami evangelia a přijmout jeho obřady. (Viz Články víry 1:3.) Musíme se řídit těmito kroky:

1. Používat víru v Pána Ježíše Krista, Jednorozrozeného Syna Božího.
2. Obracet se k Bohu prostřednictvím upřímného pokání, zažít změnu srdce a vyznat hříchy a zanechat jich.
3. Obdržet spásný obřad křtu na odpuštění hříchů.
4. Být konfirmováni za člena Církve a obdržet dar Ducha Svatého vkládáním rukou.
5. Vytrvat do konce tím, že budeme dodržovat posvátné smlouvy.

Těmto zásadám jsou lidé učeni již ode dnů Adama. Jakmile těmto pravdám porozumíme, uvěříme v ně a obdržíme pevné svědectví o Ježíši

Kristu, snažíme se být poslušni Jeho přikázání a chceme se dělit o svá požehnání s rodinou i s ostatními lidmi. (Viz 1. Nefi 8:9–37.) Díky tomuto jistému základu, které svědectví představuje, se přirozeně dostávají i ostatní stránky aktivity v Církvě.

K osobnímu duchovnímu růstu dochází tím, že se přibližujeme k Bohu prostřednictvím modlitby, studia písem, přemítání a poslušnosti. Nefi učil:

„Poté, co jste vstoupili na tuto těsnou a úzkou cestu, chci se zeptati, je-li vše vykonáno? Vizte, pravím vám: Nikoli; neboť nedošli byste tak daleko, jestliže by to nebylo slovem Kristovým s neochvějnou vírou v něho, cele spoléhající na zásluhy toho, který má moc ke spasení.

Pročež, musíte se tlačiti kupředu se stálostí v Kristu, majíce dokonalý jas naděje a lásku k Bohu a ke všem lidem. Pročež, budete-li se tlačiti kupředu, hodujete na slově Kristově, a vytrváte-li do konce, vizte, tak praví Otec: Budete míti život věčný.“ (2. Nefi 31:19–20.)

Každý z nás je zodpovědný před Bohem za to, že se seznámí s Jeho přikázáními, bude je dodržovat a bude žít podle evangelia. Budeme souzeni podle svých skutků, přání svého srdce a toho, jakým člověkem jsme se stali. Tím, jak se z nás stávají praví následovníci Ježíše Krista, zažíváme mocnou změnu srdce a již „nemáme sklonu činiti zlo“. (Mosiáš 5:2; viz také Alma 5:12–15; Moroni 10:32–33.) Když žijeme podle evangelia Ježíše Krista, rozvíjíme se řádku za řádkou a stáváme se více takovými, jako je Spasitel, díky tomu, že máme rádi druhé a sloužíme jim.

### 1.2.2 Úloha církevních vedoucích a učitelů

Vedoucí a učitelé kněžství a pomocných organizací se snaží pomáhat druhým stát se pravými následovníky Ježíše Krista. (Viz Mosiáš 18:18–30.) V tomto úsilí pomáhají jednotlivcům a rodinám těmito způsoby:

1. Učí čistým naukám evangelia Ježíše Krista a vydávají o nich svědectví.
2. Posilují jednotlivce a rodiny v jejich úsilí dodržovat posvátné smlouvy.
3. Poskytují rady, podporu a příležitosti ke službě.

Někteří vedoucí kněžství mají navíc pravomoc dohlížet na vykonávání spásných kněžských obřadů.

## 1.3 Vytváření věčné rodiny

Rodina je ústředním bodem Božího plánu, jenž umožňuje, aby rodinné vztahy pokračovaly

i po smrti. Pokud přijmeme posvátné chrámové obřady a věrně dodržujeme chrámové smlouvy, pomohou nám vrátit se do přítomnosti Boha a být sjednoceni jako rodina na věky.

### 1.3.1 Manžel a manželka

Oslavení v nejvyšším stupni celestiálního království mohou dosáhnout jen ti, kteří věrně žijí podle evangelia Ježíše Krista a jsou zpečetěni jako věční společníci.

Pečetění manžela a manželky na čas a věčnost pravomocí kněžství – známé také jako chrámový sňatek – je posvátnou výsadou a povinností, o kterou má každý usilovat. Je to základ věčné rodiny.

Povaha mužského a ženského ducha je taková, že se oba vzájemně doplňují. Záměrem je, aby se muž a žena společně rozvíjeli a dosáhli oslavení.

Pán přikázal manželům a manželkám, aby k sobě navzájem lnuli. (Viz Genesis 2:24; NaS 42:22.) Slovo *lnout* v tomto přikázání znamená být vůči někomu naprosto oddaný a věrný. Manžel a manželka lnou k Bohu i k sobě navzájem tím, že si vzájemně slouží a jeden druhého milují, a tím, že s naprostou věností dodržují smlouvy vůči sobě navzájem i vůči Bohu. (Viz NaS 25:13.)

Manžel a manželka mají být sjednoceni při zakládání rodiny jakožto základu spravedlivého života. Manželé a manželky Svatých posledních dnů se vzdávají života za svobodna a manželství přikládají v životě nejvyšší prioritu. Nedovolují žádnému jinému člověku ani zájmu, aby měl v jejich životě větší prioritu než dodržování smluv, které uzavřeli s Bohem a mezi sebou navzájem. Manžel i manželka však i nadále milují a podporují své rodiče a sourozence, zatímco se soustřeďují na svou vlastní rodinu. Podobně si i moudří rodiče uvědomují, že jejich rodinné zodpovědnosti pokračují po celý život v duchu lásky a povzbuzování.

Být v manželství zajedno vyžaduje plnohodnotné partnerství. Například Adam a Eva společně pracovali, modlili se spolu a uctívali spolu Boha, společně přinášeli oběti, učili spolu své děti evangelium a společně truchlili nad svými vzpurnými dětmi. (Viz Mojžiš 5:1, 4, 12, 27.) Byli zajedno mezi sebou navzájem i s Bohem.

### 1.3.2 Rodiče a děti

„První přikázání, které dal Bůh Adamovi a Evě, se týkalo jejich možnosti být rodiči, a to jako manžel a manželka. ... Přikázání, které Bůh dal svým dětem, aby se množily a naplnily zemi, je stále v platnosti.“ („Rodina – prohlášení světu“.) Podle božského záměru jsou jak muž, tak žena

zapotřebí k tomu, aby přivedli do smrtelnosti děti a aby zajistili to nejlepší prostředí pro jejich výchovu a péči o ně.

Úplná sexuální abstinence před sňatkem a naprostá věrnost v manželství chrání nedotknutelnost této posvátné zodpovědnosti. Rodiče a vedoucí kněžství i pomocných organizací mají dělat vše, co je v jejich silách, aby tuto zásadu zdůrazňovali.

Pokud jde o úlohu otců a matek, církevní vedoucí učí tomuto: „Otcové jsou božsky určeni, aby v lásce a spravedlivosti předsedali svým rodinám, a jsou zodpovědni za to, že se postarají o životní potřeby a ochranu svých rodin. Matky jsou zodpovědny především za výchovu svých dětí. V těchto posvátných zodpovědnostech jsou otcové a matky povinni pomáhat jeden druhému jako rovnocenní partneři.“ („Rodina – prohlášení světu“.) V případě, že v domově otec není, předsedá rodině matka.

Rodiče mají Bohem danou zodpovědnost „vychovávat své děti v lásce a spravedlivosti, starat se o jejich tělesné a duchovní potřeby, a učit je vzájemně se milovat a sloužit jeden druhému, dodržovat přikázání Boží a být občany, kteří dodržují zákony, kdekoli žijí“ („Rodina – prohlášení světu“; viz také Mosiáš 4:14–15.)

Moudří rodiče učí své děti tomu, aby ve své vlastní rodině uplatňovaly uzdravující, usmiřující a posilující moc Usmíření. Podobně jako hřích, tělesné slabosti, citové ublížení a hněv představují okolnosti, které Boží děti oddělují od Boha, mohou tytéž okolnosti rozdělovat i jednotlivé členy rodiny. Každý člen rodiny má zodpovědnost usilovat o rodinnou jednotu. Pro děti, které se učí usilovat o jednotu v rodině, bude lehčí o totéž usilovat i mimo domov.

### 1.3.3 Členové a členky Církve, kteří nejsou ženatí či vdané

Všichni členové, i ti, kteří nikdy sňatek nezavřeli nebo jejichž rodina není v Církvi, mají usilovat o ideál života ve věčné rodině. To znamená připravovat se na to, aby se jednou mohli stát způsobilým manželem nebo manželkou a milujícím otcem nebo matkou. V některých případech se tato požehnání naplní až po tomto životě, ale konečný cíl je pro všechny stejný.

Věrní členové, kterým okolnosti neumožňují obdržet požehnání věčného manželství a rodičovství v tomto životě, obdrží všechna slíbená požehnání na věčnostech – za předpokladu, že budou dodržovat smlouvy, které uzavřeli s Bohem.

## 1.4 Domov a Církev

Podle učení a praktik znovuzřízeného evangelia si rodina a Církev navzájem pomáhají a posilují se. Aby mohla rodina obdržet požehnání věčného života, je nutné, aby se učila naukám a obdržela kněžské obřady, které jsou dostupné pouze v Církvi. Aby Církev mohla být silnou a živoucí organizací, je zapotřebí spravedlivých rodin.

Bůh zjevil vzor duchovního pokroku pro jednotlivce a rodiny spočívající v obřadech, učení, programech, činnostech a akcích, které se zaměřují na domov a které jsou podporovány Církví. Církevní organizace a programy existují proto, aby žehnaly jednotlivcům i rodinám, nikoli proto, aby fungovaly samoúčelně. Vedoucí a učitelé kněžství a pomocných organizací usilují o to, aby pomáhali rodičům, nikoli o to, aby přebírali jejich roli nebo je nahrazovali.

Vedoucí kněžství a pomocných organizací se musí snažit posilovat posvátnost domova tím, že budou dbát na to, aby všechny církevní činnosti a akce obohacovaly život jednotlivců a rodin. Je potřeba, aby církevní vedoucí byli opatrní, aby rodiny nepřetěžovali příliš mnoha církevními zodpovědnostmi. Rodiče a církevní vedoucí se společně snaží pomáhat jednotlivcům a rodinám navrátit se k našemu Otci v nebi skrze následování Ježíše Krista.

### 1.4.1 Posilování domova

Následovníci Kristovi jsou vyzýváni k tomu, aby se „shromáždili“ a aby „[stáli] na svatých místech“ a nepohnuli se. (NaS 45:32; 87:8; 101:22; viz také 2. Paralipomenon 35:5; Matouš 24:15.) Mezi tato svatá místa patří chrámy, domovy a kaple. To, co z těchto míst činí místa svatá, je přítomnost Ducha a chování těch, kteří se v těchto budovách a domech nacházejí.

Ať již členové Církve žijí kdekoli, mají vytvářet takový domov, ve kterém bude přítomen Duch. Všichni členové Církve se mohou snažit dbát na to, aby jejich příbytek byl místem, jež bude útočištěm před světem. Každý domov v Církvi, velký či malý, může představovat „dům modlitby, dům půstu, dům víry, dům učení, dům slávy, dům pořádku, dům Boží“ (NaS 88:119.) Členové Církve mohou přizvat Ducha do svého domova jednoduchými způsoby – například hodnotnou zábavou, vhodnou hudbou a inspirujícími výtvarnými díly (například obrazy Spasitele nebo chrámu).

Domov s milujícími a oddanými rodiči je prostředím, v němž lze nejlépe uspokojovat duchovní

i fyzické potřeby dětí. Domov zaměřený na Krista je pro dospělé i pro děti místem ochrany před hříchem, útočištěm před světem, místem uzdravení z duševní i jiné bolesti a místem naplněným oddanou a nelíbenou láskou.

Rodičům bylo vždy prikazováno, aby vychovávali své děti „podle výchovy a nabádání Páně“ (Enos 1:1; viz také Efezským 6:4) a „ve světle a pravdě“ (NaS 93:40). První předsednictvo prohlásilo:

„Vyzýváme rodiče, aby věnovali to nejlepší úsilí výuce a výchově dětí v zásadách evangelia, což je udrží v úzkém kontaktu s Církví. Domov je základem pro spravedlivý život, a žádná jiná instituce ho nemůže zastoupit a ani se nemůže zhostit jeho základních funkcí při naplňování této Bohem dané zodpovědnosti.“

Radíme rodičům a dětem, aby největší důležitost přikládali rodinné modlitbě, rodinnému domácímu večeru, studiu a výuce evangelia a hodnotným rodinným činnostem. Jakkoli hodnotné a vhodné mohou být jiné závazky nebo činnosti, nesmí jim být dovoleno, aby zaujaly místo božsky určených povinností, které mohou odpovídajícím způsobem plnit pouze rodiče a rodiny.“ (Dopis Prvního předsednictva, 11. února 1999.)

Rodiče mají prvořadou zodpovědnost pomáhat dětem poznat Nebeského Otce a Jeho Syna, Ježíše Krista. (Viz Jan 17:3.) Otcům a matkám Svátých posledních dnů je prikázáno, aby učili děti naukám, obřadům a smlouvám evangelia a tomu, jak vést spravedlivý život. (Viz NaS 68:25–28.) Děti, které jsou takovým způsobem vychovávány a učeny, budou s větší pravděpodobností připraveny na to, aby v příslušné době obdržely kněžské obřady a aby uzavřely smlouvy s Bohem a dodržovaly je.

Na posilování rodiny se zaměřují inspirované církevní programy jako například domácí učení (viz NaS 20:47, 51), navštěvující učení a rodinný domácí večer. Tak jako ve všem nám Ježíš dal příklad tím, že vcházel do domů, aby v nich učil, sloužil druhým a žehnal jim. (Viz Matouš 8:14–15; 9:10–13; 26:6; Marek 5:35–43; Lukáš 10:38–42; 19:1–9.)

#### 1.4.2 Rodinný domácí večer

Proroci posledních dnů radí rodičům, aby každý týden pořádali rodinný domácí večer, při němž mají své děti učit evangeliu, vydávat svědectví o jeho pravdivosti a posilovat rodinnou jednotu. Vedoucí kůlů a sborů nemají na pondělní večer plánovat žádné církevní schůzky, shromáždění, činnosti ani akce, aby tak rodiny mohly mít rodinný domácí večer.

Součástí rodinného domácího večera může být rodinná modlitba, výuka evangelia, vydávání svědectví, zpěv náboženských písní a písní z Primárek a hodnotné odpočinkové činnosti. (Informace o používání hudby v domově najdete v oddíle 14.8.) Při rodinném domácím večeru, nebo i kdykoli jindy, mohou rodiče také svolávat pravidelnou rodinnou radu, při níž mohou stanovovat cíle, řešit problémy, koordinovat programy a pracovní plány a vyjadřovat podporu členům rodiny a posilovat je.

Rodinný domácí večer je příležitostí prožít pod vedením rodičů posvátné chvíle v soukromí rodinného kruhu. Vedoucí kněžství nemají vydávat žádné pokyny ohledně toho, co má rodina během tohoto večera dělat.

#### 1.4.3 Posilování jednotlivců

Církevní vedoucí mají věnovat zvláštní pozornost jednotlivcům, kteří se v současné době netěší podpoře rodiny s aktivními členy Církve. Mohou mezi ně patřit děti a mládež, jejichž rodiče nejsou členy Církve, další jednotlivci v částečně členských rodinách a svobodní dospělí jakéhokoli věku. Ti všichni jsou členy Boží věčné rodiny podle smlouvy a Bůh je velice miluje. Těmto jednotlivcům mají být poskytovány příležitosti ke službě v Církvi. Církev jim může nabídnout hodnotné společenství a přátelství, které nemohou najít nikde jinde.

Každý člen Církve je stejně cenný jako kdokoli jiný. Boží věčný plán umožňuje všem věrným Božím dětem obdržet každé požehnání věčného života a oslavení ve věčné rodině.



---

## 2. Kněžské zásady

<b>2.1 Právní moc kněžství</b> .....	<b>8</b>	<b>2.4 Používání pravomoci kněžství</b> .....	<b>10</b>
2.1.1 Klíče kněžství .....	8	2.4.1 Přijetí pravomoci .....	10
2.1.2 Obřady .....	9	2.4.2 Delegování pravomoci .....	10
2.1.3 Smlouvy .....	9	2.4.3 Spravedlivé používání pravomoci kněžství .....	10
<b>2.2 Účel Církve</b> .....	<b>9</b>	2.4.4 Předsedající rady .....	10
<b>2.3 Kněžství a rodina</b> .....	<b>9</b>	2.4.5 Zvelebování kněžských povolání .....	10

## 2. Kněžské zásady

Kněžství je moc a pravomoc od Boha. Existovalo vždy a bude dál existovat nekonečně. (Viz Alma 13:7–8; NaS 84:17–18.) Prostřednictvím kněžství Bůh stvořil nebesa a zemi a tímto kněžstvím je ovládá. Skrze tuto moc oslavuje své poslušné děti a uskutečňuje „nesmrtelnost a věčný život člověka“. (Mojžíš 1:39; viz také NaS 84:35–38.)

Ve smrtelnosti představuje kněžství moc a pravomoc, kterou Bůh udílí mužům, aby jednali ve všech věcech, jež jsou nezbytné pro spasení Božích dětí. Požehnání kněžství jsou dostupná všem těm, kteří přijmou evangelium.

K důležitým pasážím z písem týkajících se kněžství, které mají vedoucí studovat, patří: Alma 13 a Nauka a smlouvy 13, 20, 84, 107, 121 a 124.

### 2.1 Pravomoc kněžství

Kněžství se dělí na dvě části: Aronovo kněžství a Melchisedechovo kněžství.

Aronovo kněžství je menší kněžství a je „přídavkem k ... Melchisedechovu kněžství“. (Viz NaS 107:13–14.) Nazývá se Aronovým kněžstvím, protože bylo uděleno Mojžíšovu bratru Aronovi a Aronovým synům.

Aronovo kněžství drží klíče služby andělů, evangelia pokání a křtu ponořením na odpuštění hříchů. (Viz NaS 13:1; 84:26–27; 107:20.) Ti, kteří jsou držiteli Aronova kněžství, mohou být oprávněni vykonávat „vnější obřady“ křtu a svátosti. (Viz NaS 107:14.) Biskup je presidentem Aronova kněžství ve sboru. Součástí této jeho zodpovědnosti je i to, že spravuje časné záležitosti sboru, jako jsou sociální péče a finance. (Viz NaS 107:68.)

Melchisedechovo kněžství je vyšší neboli větší kněžství. Je přítomné a v účinnosti vždy, když je Církev Ježíše Krista na zemi ve své plnosti. Nejprve se nazývalo „*Svatým kněžstvím podle řádu Syna Božího*“. Ale z ohledu neboli z úcty ke jménu Nejvyšší Bytosti, aby se vyhnuli příliš častému opakování jména jeho, oni, církev, nazvali v dávných dnech ono kněžství podle Melchisedecha neboli kněžstvím Melchisedechovým.“ (NaS 107:3–4.) Melchisedech byl „veliký vysoký kněz“ (NaS 107:2), který žil v době Abrahamově.

Pravomocí Melchisedechova kněžství vedou církevní vedoucí Církev, řídí po celém světě kázání evangelia a spravují veškerou duchovní činnost Církve. (Viz NaS 84:19–22; 107:18.) Předsedajícím

vysokým knězem nad Melchisedechovým kněžstvím je president Církve.

Když muž přijímá Melchisedechovo kněžství, uzavírá smlouvu, že bude věrný, že bude zvelebovat svá povolání a že bude žít každým slovem, jež vychází z úst Božích a Jeho služebníků. (Viz NaS 84:33–44.)

#### 2.1.1 Klíče kněžství

Klíče kněžství jsou pravomoc, kterou Bůh předává vedoucím kněžství, aby vedli, spravovali a řídili používání Jeho kněžství na zemi. Používání pravomoci kněžství řídí ti, kteří drží jeho klíče. (Viz NaS 65:2; 81:2; 124:123.) Ti, kteří drží klíče kněžství, mají právo v rámci svěřené působnosti předsedat Církvi a řídit ji.

Ježíš Kristus drží všechny klíče kněžství příslušející k Jeho Církvi. Každému ze svých apoštolů předal všechny klíče, které příslušejí ke království Božímu na zemi. Nejdéle sloužící apoštol, president Církve, je jedinou osobou na zemi, která je oprávněna používat všechny klíče kněžství. (Viz NaS 43:1–4; 81:2; 107:64–67, 91–92; 132:7.)

Sedmdesátníci slouží na základě pověření a delegování pravomoci od Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů. Presidenti území jsou pověřeni sloužit v jednotlivých územích na základě oprávnění od Prvního předsednictva a Dvanácti. Předsednictvo Sedmdesáti drží příslušné klíče a je ustanoveno k tomu, aby předsedalo jednotlivým kvorům Sedmdesáti.

President Církve deleguje klíče kněžství i dalším vedoucím kněžství, aby mohli předsedat ve své oblasti zodpovědnosti. Klíče kněžství jsou udělovány presidentům chrámů, misí, kůlů a okrsků; biskupům; presidentům odboček; a presidentům kvor. Tato předsedající pravomoc je platná pouze pro stanovené zodpovědnosti a v rámci zeměpisných hranic působnosti jednotlivých vedoucích. Když jsou vedoucí kněžství ze svého povolání uvolněni, příslušné klíče kněžství již nedoručí.

Rádci vedoucích kněžství klíče nedostávají. Jsou ustanoveni a ve svém povolání působí na základě pověření a delegované pravomoci.

Všechny pomocné organizace sboru a kůlu působí pod vedením biskupa nebo presidenta kůlu, který drží klíče předsednictví. Presidenti a



presidentky pomocných organizací a jejich rádci, resp. rádkyně, klíče nedostávají. Pro vykonávání svého povolání získávají delegovanou pravomoc.

### 2.1.2 Obřady

Pravomoc kněžství je nutná pro vykonávání obřadů evangelia. Obřad – například křest, konfirmace nebo svátost – je posvátný fyzický úkon se symbolickým významem. Každý obřad otevírá dveře k bohatým duchovním požehnáním. Symbolika obřadu pomáhá účastníkům pamatovat na Otcovu lásku, Synovo Usmíření a na vliv Ducha Svatého.

Obřady byly vždy součástí evangelia Ježíše Krista. Například křest byl zaveden ve dnech Adama a Evy a v Pánově Církvi se vykonává i dnes. Členům Církve je přikázáno, aby se často shromažďovali za účelem přijímání svátosti, aby mohli vždy pamatovat na Spasitele a obnovovat smlouvy a požehnání křtu. (Viz Moroni 6:6; NaS 59:8–9.)

Některé obřady jsou pro všechny ty, kteří jsou odpovědní, nezbytné, mají-li získat oslavení v celestiálním království. K těmto obřadům patří křest, konfirmace, vysvěcení k Melchisedechovu kněžství (pro muže), chrámové obdarování a chrámové pečetění. Žijící členové Církve přijímají tyto obřady nutné pro spasení a oslavení sami za sebe. Zesnulé osoby je mohou přijmout zástupně. Zástupné obřady plní svůj účel pouze tehdy, když je zesnulá osoba, za niž byly tyto obřady vykonány, přijme v duchovním světě a bude dodržovat smlouvy, které s těmito obřady souvisejí.

Konkrétní informace týkající se vykonávání obřadů a získání potřebného oprávnění jsou uvedeny v kapitole 20.

### 2.1.3 Smlouvy

Všechny obřady nezbytné pro spasení a oslavení jsou doprovázeny smlouvami s Bohem. Smlouva je posvátný a trvalý slib mezi Bohem a Jeho dětmi. Bůh stanovuje podmínky smlouvy a Jeho děti souhlasí s tím, že se budou těmito podmínkami řídit. Bůh slibuje požehnání, která jsou podmíněna tím, že dotyčný věrně dodržuje danou smlouvu.

Když členové Církve plní a dodržují své smlouvy, získávají ve smrtelnosti mnohá požehnání a stávají se způsobilými pro to, aby obdrželi oslavení. (Viz Exodus 19:3–5; Soudců 2:1; 3. Nefi 20:25–27; Moroni 10:33; NaS 42:78; 97:8.)

Aby byl jednotlivec připraven přijmout určitý obřad, rodiče, další členové rodiny, vedoucí kněžství a pomocných organizací a učitelé dbají na to, aby rozuměl smlouvám, které uzavře. (Viz Mosiáš 18:8–11.) Poté, co daný obřad přijal, pomáhají mu tyto smlouvy dodržovat. (Viz Mosiáš 18:23–26.)

## 2.2 Účel Církve

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů byla zorganizována Bohem, aby pomáhala v Jeho díle uskutečnit spasení a oslavení Jeho dětí. Církev zve všechny, aby přišli „ke Kristu a [byli] v něm zdokonalováni“. (Moroni 10:32; viz také NaS 20:59.) Tato výzva – přijít ke Kristu – se vztahuje na všechny, kteří kdy žili nebo kdy budou žít na zemi.

Když jednotlivci přijímají obřady křtu a konfirmace, stávají se členy Církve. Církev tyto členy a jejich rodinu podporuje tím, že slouží „jako útočiště před bouří“ světských vlivů a zlovolnosti (NaS 115:6). Církev poskytuje příležitosti ke službě, k osobnímu růstu a k získání požehnání. Programy a činnosti Církve podporují a posilují jednotlivce i rodiny.

Církev se při naplňování svého účelu pomáhat jednotlivcům a rodinám být způsobilí získat oslavení zaměřuje na božsky určené zodpovědnosti. K nim patří pomáhat členům žít podle evangelia Ježíše Krista, shromažďovat Izrael skrze misionářskou práci, pečovat o chudé a potřebné a umožnit spasení mrtvých budováním chrámů a vykonáváním zástupných obřadů.

### 2.3 Kněžství a rodina

Každý manžel a otec v Církvi má usilovat o to, aby byl hoden být nositelem Melchisedechova kněžství. Se svou manželkou, která mu je rovnocennou partnerkou, předsedá rodině ve spravedlivosti a v lásce a slouží jako duchovní vedoucí rodiny. Vede rodinu při pravidelných modlitbách, studiu písem a při rodinných domácích večerech. Společně s manželkou učí děti a pomáhá jim připravit se na přijetí spásných obřadů. (Viz NaS 68:25–28.) Udílí kněžská požehnání pro vedení, uzdravení a útěchu.

Mnozí členové nemají doma věrného nositele Melchisedechova kněžství. Církevní vedoucí mají těmto členům věnovat mimořádnou pozornost a vyjadřovat jim lásku a podporu prostřednictvím inspirované a pozorné péče, ke které patří i domácí a navštěvující učení.

## 2.4 Používání pravomoci kněžství

### 2.4.1 Přijetí pravomoci

Informace týkající se vysvěcování bratrů do úřadů v kněžství jsou uvedeny v oddíle 20.7. Informace týkající se procesu povolávání, vyjadřování podpory a ustanovování členů ke službě v církevních povoláních jsou uvedeny v kapitole 19.

### 2.4.2 Delegování pravomoci

Vedoucí kněžství mohou delegovat pravomoc tím, že pověřují druhé, aby jim pomáhali s vykonáváním jejich povolání. Informace týkající se delegování jsou uvedeny v oddíle 3.3.4.

### 2.4.3 Spravedlivé používání pravomoci kněžství

Kněžství má být používáno k zehnaní života druhých. Efektivní vedoucí kněžství předsedají v lásce a laskavosti. Nesnaží se vnucovat svou vůli druhým. Spíše se s druhými radí a snaží se najít společné řešení prostřednictvím zjevení. Pán řekl, že moc kněžství nemůže být ovládána jinak než podle zásad spravedlivosti. (Viz NaS 121:36.) Správné používání kněžství se vyznačuje přesvědčováním, shovívavostí, jemností, mírností, nepředstíranou láskou a laskavostí. (Viz NaS 121:36, 41–42.) Pokud se nějaký muž pokusí

kněžskou moc zneužívat, „nebesa se stáhnou; Duch Páně je zarmoucen; a když se stáhne, amen s kněžstvím neboli s pravomocí onoho muže“. (NaS 121:37.)

### 2.4.4 Předsedající rady

Rady poskytují vedoucím příležitost shromáždit se v jednotě a ve víře, aby mohli společně usilovat o poznání a konání Pánovy vůle. Rady také poskytují příležitost k tomu, aby kvora a pomocné organizace mohly koordinovat svou práci. Příkladem předsedajících rad na místní úrovni jsou předsednictva kůlů, biskupstva a výkonné výbory kněžství. Informace týkající se toho, jak rady fungují, jsou uvedeny v oddíle 4.1.

### 2.4.5 Zvelebování kněžských povolání

Nositelé kněžství zvelebují své povolání tím, že slouží ve vlastní rodině i ostatním Svatým, a tím, že svědomitě vykonávají přidělené zodpovědnosti. Pán dal tuto radu: „Necht' každý muž se učí povinností svým a necht' se učí jednati v úřadu, do něhož je určen, ve vši pili.“ (NaS 107:99.) Nositelé kněžství zvelebují své povolání tím, že slouží s horlivostí, učí s vírou a svědectvím a posilují a rozvíjejí spravedlivé touhy v životě těch, za které jsou zodpovědní.

---

## 3. Vedení v Církvi Ježíše Krista

3.1 Spasitelův způsob vedení .....	12	3.3.4 Delegujte zodpovědnosti a zajistěte odpovědnost.....	13
3.2 Zásady vedení v evangeliu .....	12	3.3.5 Varujte před hříchem, ale mějte rádi hříšníka .....	13
3.2.1 Připravujte se duchovně .....	12	3.3.6 Podporujte uctivý postoj. ....	13
3.2.2 Zapojte se do práce v radách. ....	12	3.3.7 Připravujte pro schůzky písemný program jednání .....	14
3.2.3 Služte druhým .....	12	3.3.8 Plánujte s určitým záměrem. ....	14
3.2.4 Učte evangelium Ježíše Krista .....	12	3.3.9 Používejte církevní zdroje k učení se povinností .....	14
3.2.5 Vedení v kněžství nebo v pomocné organizaci .....	12	3.4 Účely vedení .....	14
3.3 Dodatečné pokyny pro vedoucí .....	13		
3.3.1 Zastupujte Pána a Jeho Církev .....	13		
3.3.2 Budujte jednotu a harmonii .....	13		
3.3.3 Připravujte druhé na to, aby se stali vedoucími a učiteli. ....	13		

---

## 3. Vedení v Církvi Ježíše Krista

---

### 3.1 Spasitelův způsob vedení

Všichni církevní vedoucí jsou povoláni k tomu, aby pomáhali lidem stát se „pravými následovníky ... Ježíše Krista“. (Moroni 7:48.) Aby mohli vedoucí takto pomáhat druhým, usilují v prvé řadě o to, aby byli Spasitelovými věrnými učedníky, kteří žijí každý den tak, aby se jednou mohli navrátit do Boží přítomnosti a žít s Ním. Pak mohou pomáhat druhým vybudovat si silné svědectví a přilnout těsněji k Nebeskému Otci a k Ježíši Kristu. Církevní programy, činnosti a akce pomáhají těchto cílů dosáhnout.

Nejlepší způsob, jak vedoucí mohou učit druhé, aby byli „pravými následovníky“, je skrze osobní příklad. Tento vzor vedení – být věrným učedníkem, abychom mohli pomoci druhým stát se věrnými učedníky – je hlavním cílem každého povolání v Církvi.

Když vedoucí slouží podle tohoto vzoru, pomáhají členům Církve mít touhu být hodni chrámového sňatku a pozehnání věčné rodiny.

---

### 3.2 Zásady vedení v evangeliu

#### 3.2.1 Připravujte se duchovně

Spasitel přikázal Petrovi, že poté, co se obrátí, má posilovat své bratry. (Viz Lukáš 22:32.) Když jsou vedoucí obráćeni a duchovně rostou, mohou pomáhat i druhým stát se obráćenými a duchovně růst.

Vedoucí se duchovně připravují tím, že dodržují přikázání, studují písmo a učení proroků posledních dnů, modlí se, postí se a snaží se být pokornými před Pánem. Díky této přípravě jsou schopni přijímat inspiraci, která je vede v osobním životě, v rodinných zodpovědnostech i v jejich povoláních.

#### 3.2.2 Zapojujte se do práce v radách

Vedoucí se pod vedením předsedajících úředníků setkávají na radách, aby diskutovali o tom, jak mohou pomáhat jednotlivcům a rodinám. Pod vedením Ducha Svatého pracují společně na tom, aby určili, jak efektivně sloužit členům svých organizací. Mezi rady v Církvi patří například rada sboru, rada kůlu, biskupstvo a předsednictva kvor a pomocných organizací. Pokyny týkající se účasti na radách jsou uvedeny v kapitole 4.

#### 3.2.3 Služte druhým

Vedoucí se podobně jako Spasitel snaží sloužit jednotlivcům a rodinám duchovně i časně. Pečují o každého jednotlivce, nikoli jen o to, jak svou organizaci řídit. Podávají pomocnou ruku novým členům, méně aktivním členům a těm, kteří mohou být osamělí nebo mohou potřebovat útěchu.

Účelem této služby je pomoci druhým stát se pravými následovníky Ježíše Krista. Ke službě druhým patří:

- Pamatovat si jejich jména a seznámit se s nimi. (Viz Moroni 6:4.)
- Chovat k nim lásku a nesoudit je. (Viz Jan 13:34–35.)
- Pečovat o ně a posilovat jejich víru – o každého jednotlivce v osobní rovině –, tak jako to činil Spasitel. (Viz 3. Nefi 11:15; 17:21.)
- Navazovat s nimi upřímné přátelství a navštěvovat je doma i jinde. (Viz NaS 20:47.)

#### 3.2.4 Učte evangeliu Ježíše Krista

Všichni vedoucí jsou učitelé. Efektivní výuka inspiruje lidi k tomu, aby posílili svůj vztah s Bohem a aby žili podle zásad evangelia.

Vedoucí učí nejmocněji osobním příkladem. Vedoucí učí také tím, že se dělí o svědectví a vedou diskuse o nauce na schůzkách vedoucích, ve třídách a na různých akcích. Učí z písem a ze slov proroků posledních dnů. Vědí, že „kázání slova ... [má] mocnější účinek ... nežli meč nebo cokoli jiného“. (Alma 31:5.)

Kromě toho, že vedoucí kněžství a pomocných organizací sami učí evangeliu, jsou zodpovědní za kvalitu studia a výuky ve své organizaci. Dbají na to, aby výuka v jejich třídách byla hodnotná, povznášející a naukově správná.

Další pokyny týkající se výuky evangelia a dohlížení na úsilí zdokonalovat studium a výuku jsou uvedeny v oddíle 5.5.

#### 3.2.5 Vedení v kněžství nebo v pomocné organizaci

Vedoucí jsou ve svém úsilí posilovat druhé nejefektivnější tehdy, když se řídí stanovenými církevními pokyny. Pokyny týkající se vedení v kněžství a v pomocných organizacích jsou uvedeny v kapitolách 7–12.

### 3.3 **Dodatečné pokyny pro vedoucí**

#### 3.3.1 **Zastupujte Pána a Jeho Církev**

Vzhledem k tomu, že církevní vedoucí jsou povoláváni Pánem prostřednictvím Jeho ustanovených služebníků, zastupují Pána i Jeho Církev. Jakožto Jeho zástupci vzhlížejí vedoucí ke Spasiteli jako ke svému vzoru. Spasitel řekl: „Jakými lidmi máte být? Vpravdě pravím vám, dokonce jako já jsem.“ (3. Nefi 27:27.)

#### 3.3.2 **Budujte jednotu a harmonii**

Pán řekl: „Budte jedno; a nejste-li jedno, nejste moji.“ (NaS 38:27.) Předsedající úředníci podporují jednotu tím, že usilují o rady od mužů a žen, kteří s nimi slouží. Členové předsednictev a rad pomáhají nastolit jednotu tím, že se otevřeně dělí o své pocity a myšlenky, jasně se vyjadřují a vzájemně si naslouchají.

Když vedoucí církevních organizací následují své vedoucí kněžství a když jsou členové předsednictev a rad jednotní, mohou získávat vedení Ducha Svatého a vést druhé v souladu s Pánovou vůlí.

#### 3.3.3 **Připravujte druhé na to, aby se stali vedoucími a učiteli**

V některých sborech se vedoucí opakovaně spoléhají jen na malou skupinku lidí, kteří slouží v kněžství a v pomocných organizacích. To může přetěžovat těchto několik věrných členů a také to může ochuzovat druhé o zkušenosti, které by jim mohly pomoci učit se a růst. Úspěšní vedoucí poskytují příležitosti ke službě všem členům.

Když předsedající úředníci s modlitbou zvažují, jaké členy mají povolat jako vedoucí nebo jako učitele, mají pamatovat na to, že Pán uschopňuje ty, které povolává. Není třeba, aby členové předtím, než začnou sloužit jako učitelé a vedoucí, měli bohaté zkušenosti. Mohou se učit díky zkušenostem, tím, že budou používat víru a pilně pracovat, a tím, že budou dostávat pokyny a podporu od svých vedoucích.

Předsedající úředníci hledají možnosti, jak poskytovat příležitosti ke službě novým členům, členům, kteří se vracejí k aktivitě v Církvi, a mladým svobodným dospělým. Noví a navracející se členové jsou nadšení ohledně znovuzřízeného evangelia a často jsou připraveni chopit se příležitostí sloužit druhým a učit se o Církvi. Mladí svobodní dospělí potřebují příležitosti k tomu, aby mohli přispívat k Pánovu dílu a aby mohli duchovně růst.

Informace týkající se doporučení členů ke službě v církevních povoláních jsou uvedeny v oddílech 19.1.1 a 19.1.2.

#### 3.3.4 **Delegujte zodpovědnosti a zajistěte odpovědnost**

Vedoucí sami o sobě nemohou a ani nemají dělat všechno sami. Vedoucí, kteří se snaží dělat toho příliš mnoho, se zcela jistě vyčerpají (viz Exodus 18:18), a stejně tak se vyčerpají i ti, kterým slouží. Vedoucí mají delegovat příležitosti ke službě druhým, například rádcům, referentům nebo členům rad či výborů.

Delegovat znamená více než jen zadat někomu úkol. Delegování obsahuje tyto prvky:

- Vysvětlení účelu úkolu, návrh způsobů, jak ho lze splnit, a vysvětlení, dokdy má být splněn. Osoba, která je úkolem pověřena, má rozumět zodpovědnosti, která je s vykonáním úkolu spojena, má tuto zodpovědnost přijmout a poté má podat zprávu o vykonání úkolu.
- Vedení písemného záznamu o daném úkolu a průběžná kontrola jeho plnění.
- Respektování snahy pověřené osoby vytvořit si určitý plán a úkol splnit. Vedoucí podle potřeby poskytují povzbuzení a pomoc.
- Požádání dotyčné osoby o to, aby o plnění úkolu podala zprávu. Poté, co vedoucí tuto zprávu dostane, projeví uznání za úsilí, které tomu daná osoba věnovala, a poděkuje jí za vše dobré, čeho dosáhla.

#### 3.3.5 **Varujte před hříchem, ale mějte rádi hříšníka**

Je třeba, aby vedoucí byli pevní a neústupní, pokud jde o varování před hříšným chováním, ale zároveň milosrdní a laskaví vůči těm, kteří hřeší. Vedoucí jednají s druhými tak, jak by s nimi jednal Spasitel. Toto jednání pomáhá členům pociťovat lásku, kterou k nim Pán chová, zatímco uplatňují Usmíření ve svém životě.

#### 3.3.6 **Podporujte uctivý postoj**

Uctivost je poklidný a pokojný postoj, kterým se uctívá Bůh a kterým se Mu projevuje úcta. Uctivost pomáhá učit se evangeliu a přijímat osobní zjevení. Opravdová uctivost pramení z nitra každého jednotlivce.

Vedoucí mohou pomáhat pěstovat uctivou atmosféru na církevních shromážděních. Na shromážděních svátosti, konferencích kůlu a podobných shromážděních jsou vedoucí příkladem uctivosti, když sedí na pódiu. Vedoucí podporují

postoj uctivosti také tím, že na program zařazují důstojnou hudbu a povznášející proslovy. Učitelé mohou podporovat postoj uctivosti ve třídě tím, že si připravují inspirující lekce, předem si připravují učebnu, používají vhodné obrázky a hudbu a klidným a láskyplným způsobem vítají členy třídy. Když se všichni členové sboru snaží být uctiví, probíhají bohoslužby a výuka v církevních třídách kvalitněji.

### 3.3.7 Připravujte pro schůzky písemný program jednání

Písemný program jednání může sloužit jako vodítko pro vedoucí, když diskutují o tom, jak sloužit druhým. Když je program jednání rozdělán před schůzkou rady nebo plánovacím zasedáním, budou vedoucí lépe připraveni na diskusi. Pokyny týkající se přípravy programu jednání na různé schůzky jsou uvedeny v kapitole 4 a v kapitolách 7–12.

### 3.3.8 Plánujte s určitým záměrem

Vedoucí plánují činnosti, akce, lekce a další programy tak, aby požehnali život členů sboru. Vždy plánují s určitým záměrem, aby tak jejich úsilí obohatilo ty, kterým slouží. Při plánování se vedoucí řídí zásadami uvedenými v oddílech 13.1 a 13.2. Při plánování školení a výuky evangelia se řídí zásadami uvedenými v oddíle 5.5.

Vedoucí rovněž vytvářejí dlouhodobé plány pro svou organizaci. K tomu patří vedení celoročního kalendáře, stanovování cílů a pravidelná kontrola toho, jak se tyto cíle daří naplňovat.

S pomocí tajemníků si vedoucí vedou písemný záznam o svých plánech a sledují vývoj plnění zadaných úkolů. Poté, co je plán splněn, vedoucí zhodnotí, do jaké míry plán naplnil jejich záměry. Toto hodnocení pomáhá při dalším plánování v budoucnu.

### 3.3.9 Používejte církevní zdroje k učení se povinností

Vedoucí používají následující zdroje, které jim pomáhají učit se jejich povinností a plnit je:

- Tato příručka. Členové předsednictva kůlu a biskupstva se mají dobře seznámit s úplně celou příručkou. Ostatní vedoucí se mají dobře seznámit s kapitolami 1–6, s kapitolami týkajícími se jejich organizace a s dalšími informacemi, které se týkají jejich zodpovědností. Příručka učí zásadám a postupům, které jim mohou pomoci efektivně sloužit.

- Zprávy. Referenti a tajemníci připravují pro vedoucí zprávy, které zachycují pokrok jednotlivců a skupin. Tyto zprávy pomáhají vedoucím poznat, kteří lidé a které organizace potřebují jejich zvláštní pozornost.
- Pokyny od místních vedoucích. Krátce poté, co je novému vedoucímu vyjádřena podpora, má být ve svém povolání zaškolen. Vedoucí, kteří školení provádějí, poskytují další pokyny a podporu i poté prostřednictvím schůzek vedoucích a osobního kontaktu.
- Církevní školicí materiály. Tyto materiály jsou k dispozici na stránkách LDS.org v sekci „Serving in the Church“ [„Služba v Církvi“] nebo je možné je získat z církevního ústředí či příslušné administrativní kanceláře.
- Církevní časopisy a ostatní církevní publikace.

## 3.4 Účely vedení

První předsednictvo a Kvorum Dvanácti apoštolů stanovilo níže uvedené účely, na které mají vedoucí při zvelebování svého povolání pamatovat.

Vedoucí povzbuzují každého člena, aby přijal všechny nezbytné kněžské obřady, dodržoval smlouvy s nimi spojené a stal se způsobilým pro získání oslavení a věčného života. Vedoucí Církve řídí úsilí kněžských kvor, pomocných organizací a rad kůlů a sborů tak, aby pomáhali dosáhnout těchto výsledků:

**Rodiny:** Učte tomu, že domov a rodina má výsadní postavení jakožto základní organizační jednotka Církve. Zdůrazňujte význam vyššího kněžství při pomáhání jednotlivcům a rodinám stát se způsobilými pro oslavení. (Viz NaS 84:19–22.) Povzbuzujte každého člena rodiny – rodiče i děti –, aby studovali písmo, pravidelně se modlili a žili podle evangelia Ježíše Krista.

**Dospělí:** Povzbuzujte každého dospělého, aby byl hoden přijmout chrámové obřady. Učte všechny dospělé, že mají vyhledávat své předky a že za ně mají vykonávat zástupné obřady v chrámu.

**Mládež:** Pomáhejte připravovat každého mladého muže na to, aby přijal Melchisedechovo kněžství, aby přijal obřady chrámu a aby byl hoden sloužit na misi na plný úvazek. Pomáhejte připravovat každou mladou ženu na to, aby byla hodna uzavřít posvátné smlouvy a dodržovat je a přijmout obřady chrámu. Posilujte mládež tím, že ji budete zapojovat do smysluplných činností a akcí.

**Všichni členové:** Pomáhejte vedoucím kněžství a pomocných organizací, členům rady sboru, misionářům sboru, misionářům na plný úvazek a členům spolupracovat s vyváženým úsilím na tom, aby zachraňovali jednotlivce, posilovali rodiny a jednotky Církve, zvyšovali aktivitu kněžství a shromažďovali Izrael prostřednictvím obrácení, udržení obrácených a aktivizace. Učte členy, aby podle způsobu Páně zaopatřovali sebe a svou rodinu a pomáhali chudým a potřebným.





---

## 4. Rada sboru

4.1 Rady v Církvi .....	18	4.6 Schůzky rady sboru .....	19
4.2 Biskupstvo .....	18	4.6.1 Základní zásady .....	19
4.3 Výkonný výbor kněžství .....	18	4.6.2 Příklad programu jednání .....	19
4.4 Rada sboru .....	18	4.6.3 Rozhodnutí rady .....	20
4.5 Práce rady sboru .....	18	4.6.4 Zodpovědnosti referenta sboru .....	20
4.5.1 Pomáhejte jednotlivcům činit pokrok .....	18	4.6.5 Zodpovědnosti výkonného tajemníka .....	21
4.5.2 Pomáhejte posilovat sbor .....	19		

---

## 4. Rada sboru

---

### 4.1 Rady v Církvě

Pánova Církev je řízena radami na generální úrovni a na úrovni území, křlu a sboru. Tyto rady jsou nezbytné pro zajištění řádného chodu Církvě.

Na každé úrovni se vedoucí pod vedením těch, kteří mají klíče kněžství, společně radí ku prospěchu jednotlivců a rodin. Členové rady také plánují církevní práci příslušející jejich pověřením. Efektivní rady umožňují členům rady otevřeně se vyjádřit a sjednotit se v úsilí zaopatřovat potřeby jednotlivců a rodin a zajišťovat organizační potřeby.

Biskup, jakožto předsedající vysoký kněz sboru, předsedá třem vzájemně spolu souvisejícím radám: biskupstvu, výkonnému výboru kněžství a radě sboru. Tato kapitola obsahuje popis každé této rady.

---

### 4.2 Biskupstvo

Biskupstvo má zodpovědnost za všechny členy sboru a za všechny organizace, činnosti a akce. Biskupstvo se obvykle schází nejméně jednou za týden. Schůzky se účastní také referent sboru a výkonný tajemník sboru. Příklad programu jednání je uveden v oddíle 18.2.6.

Biskup se může rozhodovat na základě lepších informací a svá rozhodnutí může lépe realizovat, když je učiní až poté, co je prodiskutoval se svými rádci a, je-li to vhodné, i s radou sboru. Během těchto diskusí biskup nezmiňuje informace, které by měly zůstat v důvěrnosti.

---

### 4.3 Výkonný výbor kněžství

Výkonný výbor kněžství (VVK) tvoří biskupstvo, referent sboru, výkonný tajemník sboru, vedoucí skupiny vysokých kněží, prezident kvora starších, vedoucí misie sboru a prezident Mladých mužů.

VVK se schází pravidelně, aby projednával záležitosti týkající se kněžství. VVK zpravidla nemusí projednávat záležitosti, o nichž se bude diskutovat na radě sboru. Nicméně pro VVK může být užitečné projít si některé záležitosti, které bude mít na programu rada sboru. Kvůli praktičnosti se VVK může setkávat těsně před schůzkou rady sboru.

V případě potřeby může biskup pozvat na některé schůzky VVK i prezidentku Pomocného

sdužení, aby se mohly prodiskutovat důvěrné záležitosti týkající se sociální péče a aby se mohlo koordinovat pověření domácích učitelů a navštěvujících učitelek.

---

### 4.4 Rada sboru

Radu sboru tvoří biskupstvo, referent sboru, výkonný tajemník sboru, vedoucí skupiny vysokých kněží, prezident kvora starších, vedoucí misie sboru, presidentky Pomocného sdužení, Mladých žen a Primárek a presidenti Mladých mužů a Nedělní školy.

Členové rady sboru se usilovně snaží pomáhat jednotlivcům budovat svědectví, přijmout spásné obřady, dodržovat smlouvy a stát se oddanými následovníky Ježíše Krista. (Viz Moroni 6:4–5.) Všichni členové rady sboru mají všeobecnou zodpovědnost za blaho členů sboru. Vedoucí kněžství a pomocných organizací také mají konkrétní zodpovědnost bdít nad každým členem své organizace a posilovat ho.

Celá rada sboru obvykle projednává jen záležitosti, pro které 1) může být přínosem koordinace mezi jednotlivými organizacemi; 2) pro které může být přínosem diskuse a sjednocené úsilí rady; nebo 3) záležitosti, které se všeobecně týkají sboru jako celku. Většinu záležitostí, které se týkají výhradně jen kněžství nebo pomocné organizace, mají řešit vedoucí v dané organizaci, nikoli celá rada sboru. Kromě toho mohou jednotliví členové rady sboru řešit citlivé nebo důvěrné záležitosti v soukromém rozhovoru s biskupem.

---

### 4.5 Práce rady sboru

#### 4.5.1 Pomáhejte jednotlivcům činit pokrok

Členové rady sboru konají většinu své práce mimo schůzky rady sboru. Společně s rádci a s rádkyněmi, s domácími učiteli, s navštěvujícími učitelkami a s ostatními pomáhají a slouží členům své organizace i ostatním, kteří potřebují pomoc.

Členové rady sboru se snaží být neustále informováni o potřebách, blahu a duchovním pokroku členů své organizace. Také jsou informováni o členech, kteří čelí zvláštním těžkostem nebo procházejí životními změnami. Tyto informace umožňují vedoucím posilovat ty, kteří jejich pomoc potřebují nejvíce. Současně však vedoucí

respektují soukromí jednotlivců i rodin. Otázky osobní způsobilosti řeší pouze biskup.

Následující zdroje mohou členům rady sboru pomoci být informováni o pokroku členů a zájemců:

1. Zprávy o účasti členů, jako například čtvrtletní zpráva sboru. Tyto zprávy připravuje referent sboru. Poskytují informace o aktivitě v Církvi, vykonaných obřadech a o blížících se událostech v životě jednotlivců, věkových skupin a celého sboru. Ve sborech, které používají církevní software pro správu záznamů, může referent připravit i další zprávy obsahující užitečné informace.
2. Zprávy od domácích učitelů a navštěvujících učitelek.
3. Formulář „Pokrok nového a navracejícího se člena“. Členové rady sboru používají tento formulář k tomu, aby plánovali, jak konkrétně učit a posilovat nové členy od okamžiku jejich křtu a konfirmace až po přijetí chrámového obdarování. Členové rady sboru mohou používat tento formulář také k tomu, aby plánovali, jak pomoci méně aktivním členům připravit se na přijetí obřadů, které připadají v jejich věku v úvahu, a to včetně chrámových obřadů.
4. Záznam pokroku. Tento formulář používají misionáři na plný úvazek a zaznamenávají v něm pokrok jednotlivých zájemců. Misionáři tyto informace sdělují vedoucímu misie sboru, který s nimi seznamuje radu sboru.

#### 4.5.2 Pomáhejte posilovat sbor

Členové rady sboru pracují společně na tom, aby ve sboru prohlubovali duchovní sílu a jednotu. Rada sboru také dohlíží na plánování činností a akcí sboru. Činnosti a akce mají být plánovány tak, aby naplňovaly účely evangelia. Další informace týkající se činností a akcí jsou uvedeny v kapitole 13.

### 4.6 Schůzky rady sboru

Rada sboru se schází pravidelně (nejméně jednou za měsíc). Schůzka obvykle trvá 60 až 90 minut.

Schůzce předsedá biskup. Není-li biskup přítomen, může pověřit jednoho ze svých rádců, aby předsedal. Za biskupovy nepřítomnosti však rada sboru nečiní žádná důležitá rozhodnutí.

Na základě doporučení vedoucího misie sboru může biskup příležitostně pozvat na schůzku rady sboru misionáře na plný úvazek.

#### 4.6.1 Základní zásady

Vedoucí kněžství a pomocných organizací se do schůzky rady sboru zapojují dvojím způsobem: 1) jako členové rady sboru, kteří pomáhají biskupovi diskutovat o potřebách a záležitostech sboru a nacházet řešení problémů, a 2) jako zástupci své organizace. Zatímco se tyto vedoucí sjednocují v lásce a zájmu vůči těm, kterým slouží, usilují o vedení Ducha Svatého.

Schůzky rady se mají zaměřovat na záležitosti, které budou posilovat jednotlivce i rodiny. Rada sboru věnuje minimum času vyplňování kalendáře, plánování akcí a dalším administrativním záležitostem.

Během schůzky biskup představí jednotlivé záležitosti, které je potřeba řešit, ale obvykle nečiní žádné závěry nebo rozhodnutí, dokud si nevyplechne diskusi. Podněcuje druhé k diskusi, aniž by jí dominoval. Pokládá otázky a může požádat konkrétní členy rady o jejich doporučení a návrhy. Předtím, než učiní nějaké rozhodnutí, pozorně naslouchá. Tyto diskuse mají vytvářet vhodné prostředí pro ducha zjevení.

Členové rady jsou povzbuzováni k tomu, aby mluvili otevřeně – jak z osobní zkušenosti, tak z pozice vedoucího své organizace. Muži i ženy mají mít pocit, že druzí si jejich poznámek váží a že je pokládají za plnohodnotné účastníky rady. Ve všech záležitostech projednávaných radou sboru žádá biskup o názor také vedoucí Pomocného sdružení, Mladých žen a Primárek. Stanovisko žen je občas odlišné od stanoviska mužů a přináší důležitý náhled na porozumění potřebám členů a na to, jak na tyto potřeby reagovat.

Po otevřené diskusi může biskup v dané záležitosti rozhodnout, nebo může počkat a danou záležitost prodiskutovat později se svými rádci. Poté, co biskup v dané záležitosti rozhodne, mají členové rady toto rozhodnutí podpořit v duchu jednoty a souladu.

Pokud členové rady mají ohledně nějakého důležitého rozhodnutí vážné pochyby, může biskup počkat do příští schůzky rady, aby rada danou záležitost prodiskutovala ještě podrobněji a aby získala duchovní potvrzení a sjednotila se na řešení.

Členové rady musí uchovávat v důvěrnosti jakékoli osobní nebo citlivé informace týkající se diskutovaných členů, rodin a témat.

#### 4.6.2 Příklad programu jednání

Výkonný tajemník připravuje pod biskupovým vedením program jednání schůzky rady sboru.

Biskup žádá členy rady, aby se obrátili na výkonného tajemníka, chtějí-li něco přidat na program jednání. Výkonný tajemník může také navrhnout body na program jednání, včetně záležitostí z předešlých schůzek, které bude možná nutné znovu prodiskutovat nebo jejichž plnění bude možná nutné zkontrolovat. Výkonný tajemník může také připravit kalendář nastávajících událostí ve sboru, aby si ho členové rady mohli projít.

Níže je uveden seznam bodů, které je možné zařadit na program jednání. Biskup se nemá snažit věnovat se všem těmto bodům na každé schůzce. Místo toho stanovuje pro každou schůzku priority, aby rada řešila v prvé řadě to, co je nejdůležitější. Spíše než se věnovat příliš mnoha tématům jen okrajově, je lepší soustředit se jen na několik málo témat, která požehnají většinu jednotlivců a rodin. Aby biskup poznal, která témata jsou v dané době nejdůležitější, spoléhá se na inspiraci.

1. Podání stručných zpráv o zadaných úkolech z předešlé schůzky.
2. Duchovní a časné blaho. Diskutujte o duchovním a časném blahu vybraných jednotlivců a rodin. Naplánujte si, jak uspokojíte jejich potřeby, včetně těch dlouhodobých. Diskutujte o tom, jak můžete posilovat rodiny. Další informace jsou uvedeny v oddíle 6.2.2.
3. Misionářská práce. Vytvořte si plán misie sboru a procházejte si ho. (Viz oddíl 5.1.8.) S pomocí Záznamu pokroku projděte zájemce, kteří mají stanoven datum křtu, a další zájemce, kteří v současné době činí pokrok. Biskup může požádat vedoucího misie sboru o to, aby tuto část vedl. Další informace jsou uvedeny v oddíle 5.1.2.
4. Udržení obrácených. Projděte si pokrok každého nového člena, jehož jméno je uvedeno na formuláři Pokrok nového a navracejícího se člena; naplánujte, jak těmto členům můžete pomoci i nadále činit pokrok. (Viz oddíl 5.2.3.)
5. Aktivizace. Projděte si pokrok každého méně aktivního člena, jehož jméno je uvedeno na formuláři Pokrok nového a navracejícího se člena, a zjistěte, zda má ve sboru přátele; naplánujte, jak těmto členům můžete pomoci i nadále činit pokrok. (Viz oddíl 5.3.2.)
6. Chrám a rodinná historie. Projděte si pokrok jednotlivých členů, kteří se připravují na přijetí obřadů chrámu. Když biskup pocítí, že je to potřeba, diskutujte o tom, jak povzbudit členy k ještě aktivnější účasti na chrámové práci a práci na rodinné historii. Další informace jsou uvedeny v oddíle 5.4.2.
7. Studium a výuka evangelia. Diskutujte o tom, jak zdokonalovat studium a výuku evangelia v Církvi i v domově členů. (Viz oddíl 5.5.2.)
8. Zprávy o činnosti kvora starších, skupiny vysokých kněží a pomocných organizací. Tato část schůzky má být stručná, aby neodváděla pozornost od hlavního účelu rady, kterým je zájem o jednotlivce.
9. Kalendář a plánování činností a akcí, které pomohou uspokojit duchovní, časné i sociální potřeby členů sboru. (Viz kapitola 13.)
10. Stálý vzdělávací fond (v oblastech, kde je tento program schválen). Projděte si pokrok účastníků tohoto programu.
11. Závěrečné pokyny od biskupstva.

#### 4.6.3 Rozhodnutí rady

Členové rady sboru usilují o inspiraci, aby jejich rozhodnutí požehnala životu členů. Rada se zaměřuje na pomáhání lidem, nikoli na řízení programů.

Vedoucí kněžství a pomocných organizací využívají vlastních schůzek vedoucích k tomu, aby si prošli závěry z rady sboru a zapojili ostatní vedoucí a učitele ve své organizaci, aby úkoly z rady splnili. Podobně i vedoucí misie sboru pořádá misionářské koordinační schůzky s misionáři na plný úvazek a s misionáři sboru, aby mohly být zrealizovány závěry z rady sboru. Tato práce v jednotlivých organizacích je rozšířením podstaty a účelu rady sboru.

Když členové rady navrhnou nějaký postup, mají dávat pozor na to, aby nepřetěžovali jednotlivce a rodiny. (Viz Mosiáš 4:27; NaS 10:4.) Hlavní prioritou každého člena je jeho rodina. Rada sboru zajišťuje vhodnou rovnováhu mezi rodinnými zodpovědnostmi člena a jeho zodpovědnostmi v Církvi.

Členové rady sboru pravidelně hodnotí jednotlivá rozhodnutí a podávají zprávu o plnění svých úkolů. Ve většině případů bude nutné průběhu plnění úkolu věnovat dlouhodobější pozornost a zadávat dodatečné úkoly.

#### 4.6.4 Zodpovědnosti referenta sboru

Referent sboru vede záznam úkolů, pověření a rozhodnutí, které byly učiněny na schůzkách rady sboru. Dbá na to, aby informace, se kterými pracuje rada sboru, byly přesné a aktuální. Aktualizuje formuláře Pokrok nového a navracejícího se člena. Připravuje rovněž potřebné statistické údaje z církevního softwaru pro vedení záznamů. Pokud

jde o informace z těchto zdrojů, referent sboru projevuje iniciativu a předává tyto informace biskupstvu a členům rady sboru sám – místo, aby čekal, až ho o to členové rady požádají.

Další zodpovědnosti referenta sboru jsou uvedeny v *Příručce 1*, v oddíle 13.4.2.

#### 4.6.5 **Zodpovědnosti výkonného tajemníka**

Výkonný tajemník připravuje program jednání schůzky rady sboru, jak je to uvedeno v oddíle 4.6.2. Biskup ho také může požádat, aby se

členy rady sboru pomáhal provádět průběžnou kontrolu plnění jejich úkolů. Kromě toho ho biskup může požádat, aby obstaral zprávy od členů rady sboru týkající se stavu zájemců, nových členů, členů vracejících se k aktivitě a dalších záležitostí.

Výkonný tajemník může zajišťovat spojitost mezi radou sboru a výkonným výborem kněžství.

Další zodpovědnosti výkonného tajemníka sboru jsou uvedeny v *Příručce 1*, v oddíle 13.4.4.



## 5. Práce na spasení ve sboru a v kůlu

<b>5.1 Misionářská práce členů</b> . . . . .	<b>24</b>	5.3.4 Misionáři na plný úvazek a misionáři sboru . . . . .	29
5.1.1 Biskup a jeho rádci . . . . .	24	5.3.5 Třída Zásady evangelia . . . . .	29
5.1.2 Rada sboru . . . . .	24	5.3.6 Vedoucí kůlu . . . . .	29
5.1.3 Vedoucí misie sboru . . . . .	24	<b>5.4 Chránová práce a práce na rodinné historii</b> . . . . .	<b>29</b>
5.1.4 Misionáři sboru . . . . .	25	5.4.1 Biskup a jeho rádci . . . . .	30
5.1.5 Misionářská koordinační schůzka . . . . .	25	5.4.2 Rada sboru . . . . .	30
5.1.6 Spolupráce členů a misionářů na plný úvazek . . . . .	25	5.4.3 Vedoucí skupiny vysokých kněží . . . . .	30
5.1.7 Křestní shromáždění a konfirmace . . . . .	25	5.4.4 Konzultanti pro rodinnou historii . . . . .	30
5.1.8 Plán misie sboru . . . . .	25	5.4.5 Třídy přípravy pro chrám, třídy rodinné historie a příslušné zdroje . . . . .	30
5.1.9 Vedoucí kůlu . . . . .	26	5.4.6 Vedoucí kůlu . . . . .	31
<b>5.2 Udržení obrácených</b> . . . . .	<b>26</b>	5.4.7 Zdroje pro chránovou práci a práci na rodinné historii v kůlu . . . . .	31
5.2.1 Potřeby nových členů . . . . .	26	<b>5.5 Výuka evangelia</b> . . . . .	<b>32</b>
5.2.2 Biskup a jeho rádci . . . . .	26	5.5.1 Biskup a jeho rádci . . . . .	32
5.2.3 Rada sboru . . . . .	26	5.5.2 Rada sboru . . . . .	32
5.2.4 Vedoucí kněžství a pomocných organizací . . . . .	27	5.5.3 Vedoucí kněžství a pomocných organizací . . . . .	32
5.2.5 Domácí učitelé a navštěvující učitelky . . . . .	27	5.5.4 Učitelé a vedoucí . . . . .	33
5.2.6 Misionáři sboru a misionáři na plný úvazek . . . . .	27	5.5.5 President Nedělní školy sboru a jeho rádci . . . . .	33
5.2.7 Vliv ostatních členů sboru . . . . .	27	5.5.6 Tištěné a internetové zdroje pro studium a výuku . . . . .	33
5.2.8 Třída Zásady evangelia . . . . .	27	5.5.7 Kurz Výuka evangelia . . . . .	33
5.2.9 Vedoucí kůlu . . . . .	28	5.5.8 President kůlu a jeho rádci . . . . .	33
<b>5.3 Aktivizace</b> . . . . .	<b>28</b>		
5.3.1 Biskup a jeho rádci . . . . .	28		
5.3.2 Rada sboru . . . . .	28		
5.3.3 Domácí učitelé a navštěvující učitelky . . . . .	29		

## 5. Práce na spasení ve sboru a v kůlu

Členové Církve Ježíše Krista jsou vysláni, „aby pracovali na Jeho vinici pro spasení duší lidských“. (NaS 138:56.) Tato práce na spasení zahrnuje misionářskou práci členů, udržení obrácených, aktivizaci méně aktivních členů, chrámovou práci a práci na rodinné historii a výuku evangelia. Ve sboru tuto práci řídí biskupstvo, kterému pomáhají další členové rady sboru.

Ačkoli hlavní zodpovědnost za tyto oblasti spočívá na biskupovi, vedoucí misie sboru koordinuje misionářskou práci členů, vedoucí skupiny vysokých kněží koordinuje chrámovou práci a práci na rodinné historii a prezident Nedělní školy pomáhá ostatním vedoucím sboru zdokonalovat studium a výuku evangelia. Biskup může pověřit jednoho ze svých rádců, aby koordinoval úsilí o udržení obrácených, a druhého, aby koordinoval aktivizaci. Každý vedoucí kněžství nebo pomocné organizace přispívá k rozvíjení práce na spasení ve vlastní organizaci.

### 5.1 Misionářská práce členů

#### 5.1.1 Biskup a jeho rádcí

Biskup vede radu sboru při přípravě a plnění plánu misie sboru, jak je to popsáno v oddíle 5.1.8.

Biskup povolává a ustanovuje jednoho nositele Melchisedechova kněžství, aby sloužil jako vedoucí misie sboru. Biskup a jeho rádcí mohou povolát a ustanovit další členy, aby sloužili jako misionáři sboru.

Biskup a jeho rádcí kladou prioritu na misionářskou práci členů. Pravidelně učí naukám o misionářské práci. Povzbuzují členy sboru k tomu, aby spolupracovali s misionáři na plný úvazek v úsilí nacházet, učit a křtít zájemce. Jsou příkladem v tom, jak vyhledávat a připravovat jednotlivce a rodiny, které by mohli misionáři učit.

Biskup a jeho rádcí pomáhají perspektivním misionářům na plný úvazek, včetně sester a manželských párů, připravit se na službu na misi.

#### 5.1.2 Rada sboru

Misionářská práce členů je nejefektivnější tehdy, když se členové rady sboru plně zapojují do misionářského úsilí. V kvorech a pomocných organizacích povzbuzují členy, aby se účastnili misionářské práce tím, že budou:

1. Nacházet zájemce a připravovat je na to, aby je mohli učit misionáři.
2. Pomáhat misionářům s výukou (pokud možno v domově členů).
3. Navazovat přátelské vztahy se zájemci.
4. Připravovat sami sebe i děti na službu na misi na plný úvazek.

Na schůzkách rady sboru členové rady vytvářejí a procházejí plán misie sboru. (Viz oddíl 5.1.8.) Procházejí pokrok zájemců, kteří mají stanoven datum křtu, pokrok ostatních zájemců a další záležitosti ze Záznamu pokroku, který připravují misionáři na plný úvazek. Plánují, jak pomáhat jednotlivým zájemcům činit pokrok. Nabízejí rady ohledně možných domácích učitelů a navštěvujících učitelek pro zájemce, kteří se připravují na křest a konfirmaci.

Na základě doporučení vedoucího misie sboru může biskup příležitostně pozvat misionáře na plný úvazek na schůzku rady sboru.

#### 5.1.3 Vedoucí misie sboru

Vedoucí misie sboru má pod vedením biskupa následující zodpovědnosti:

Koordinuje úsilí sboru nacházet, učit a křtít zájemce. Tuto práci koordinuje s prací misionářů na plný úvazek a misionářů sboru. Na schůzce rady sboru ho biskup může požádat, aby vedl diskusi o misionářské práci.

Vede misionářské koordinační schůzky a řídí práci misionářů sboru.

Každý týden zajišťuje pro misionáře na plný úvazek co možná nejvíce příležitostí k výuce.

S pomocí misionářů na plný úvazek organizuje křestní shromáždění pro obrácené. (Viz oddíl 20.3.4.)

Pomáhá koordinovat konfirmaci nových členů na shromáždění svátosti.

S misionáři na plný úvazek učí zájemce a navazuje s nimi přátelství.

Účastní se třídy Zásady evangelia a, je-li k tomu pověřen biskupstvem, může tuto třídu také učit.

Nositel Melchisedechova kněžství může být povolán, aby sloužil jako asistent vedoucího misie sboru.



### 5.1.4 Misionáři sboru

Biskupstvo a vedoucí misie sboru určují, kolik misionářů sboru je ve sboru potřeba. Misionáři sboru slouží pod jejich vedením. Jako misionáři sboru mohou sloužit nositelé kněžství, sestry či manželské páry. Misionáři sboru nemusí mít přidělené společníky či společnice, ale na návštěvy nemají chodit sami. Muž a žena, kteří slouží jako misionáři sboru, nechodí na návštěvy spolu, pokud se nejedná o manželský pár.

Misionáři sboru jsou povoláváni ke službě na omezenou dobu, například na dva roky. Obvykle nemají další zodpovědnosti v Církvi, vyjma pověření být domácím učitelem či navštěvující učitelkou, pokud možno pro částečně členské a méně aktivní rodiny. Nenosí jmenovky.

Misionáři sboru nacházejí zájemce a připravují je na to, aby je mohli učit misionáři na plný úvazek. Misionáři sboru pomáhají také tím, že se přátelí se zájemci a pomáhají s jejich výukou.

Misionáři sboru navštěvují domovy členů a povzbuzují je k tomu, aby se snažili získat misionářské zkušenosti, aby určili, koho mohou misionáři učit, a aby tyto zájemce na výuku připravovali.

### 5.1.5 Misionářská koordinační schůzka

Vedoucí misie sboru vede misionářskou koordinační schůzku, které se účastní misionáři sboru a misionáři na plný úvazek. Tato schůzka se koná pravidelně. Pokud misionáři na plný úvazek slouží ve více sborech najednou, účastní se těchto schůzek tak často, jak jim to okolnosti dovolují.

Na této schůzce vedoucí misie sboru koordinuje práci misionářů na plný úvazek a misionářů sboru. Vedoucí misie sboru může rovněž vést diskusi o tom, jak plnit plán misie sboru, jak pro misionáře plánovat co možná nejvíce příležitosti k výuce a jak zajistit, aby při výuce zájemců byli co možná nejčastěji přítomni členové.

### 5.1.6 Spolupráce členů a misionářů na plný úvazek

President misie drží klíče ke křtům a konfirmacím obrácených. Pod jeho vedením mají misionáři na plný úvazek prvořadou zodpovědnost učit zájemce. Misionáři na plný úvazek také provádějí pohovor před křtem a konfirmací s každým kandidátem a schvalují vykonání těchto obřadů.

Biskup se má seznámit se všemi zájemci a má sledovat jejich pokrok. Ačkoli biskup neprovádí s kandidáty křtu žádné pohovory, má se s nimi osobně setkat předtím, než jsou pokřtěni. Dohlíží také na to, aby s nimi členové sboru navazovali přátelské vztahy. Když mají zájemci

blízký přátelský vztah se členy Církve, je pravděpodobnější, že se dají pokřtít a konfirmovat a že zůstanou aktivními.

Dvojice misionářů na plný úvazek se obvykle nemají rozdělovat proto, aby mohli pracovat se členy sboru. Mohou se však rozdělit a pracovat se členy v případě, když je nutné zvládnout velký počet misionářských schůzek spojených s výukou. V takových případech dbá vedoucí misie sboru na to, aby ti, kteří jsou společníky misionářů na plný úvazek, rozuměli misionářským pravidlům a dodržovali je. Poučuje je, že nikdy nesmějí nechat misionáře na plný úvazek samotného bez schváleného společníka.

### 5.1.7 Křestní shromáždění a konfirmace

Křestní shromáždění se má naplánovat, jakmile zájemce učiní závazek, že se dá pokřtít. Shromáždění se nemá za normálních okolností odkládat na pozdější datum, vyjma případů, kdy daná osoba není připravena. Křest rodinných příslušníků se nemá odkládat jen proto, aby otec mohl přijmout kněžství a vykonat křty sám.

Křestní shromáždění poskytuje příležitost k nacházení a povzbuzování dalších zájemců. Obrácení mají být povzbuzováni k tomu, aby na křestní shromáždění pozvali rodinné příslušníky, další příbuzné a přátele. Církevní vedoucí a misionáři mohou pozvat také další zájemce, které zrovna misionáři učí, potenciální zájemce a vedoucí a členy, kteří budou s novým členem pracovat. Křestního shromáždění se mohou zúčastnit i ostatní členové sboru.

Obrácení jsou konfirmováni během shromáždění svátosti ve sboru, ve kterém bydlí, nejlépe následující neděli po svém křtu.

Pokyny týkající se křestních shromáždění a konfirmací, včetně pokynů týkajících se křtů a konfirmací osmiletých dětí, jsou uvedeny v oddíle 20.3.

### 5.1.8 Plán misie sboru

Rada sboru pod vedením biskupa vytváří plán misie sboru. Tento plán má být stručný a jednoduchý. Má obsahovat konkrétní cíle a činnosti, které pomohou nositelům kněžství a členům pomocných organizací ve sboru podílet se na misionářské práci členů, na udržení obrácených a na aktivizaci. Rada sboru koordinuje plán misie sboru s plány misionářů na plný úvazek, kteří jsou přiděleni k danému sboru. Při tomto plánování může být užitečné řídit se těmito kroky:

1. Posuďte potřeby a zdroje sboru v oblasti misionářské práce členů, udržení obrácených a

aktivizace, včetně možností pomoci od misionářů na plný úvazek.

2. Stanovte si konkrétní cíle pro oblast misionářské práce členů, udržení obrácených a aktivizace, kterých má být dosaženo během příštího roku.
3. Určete, jak má být těchto cílů dosaženo. Vedoucí mohou naplánovat, jak ve sboru posílí vizi a postoj ohledně misionářské práce. Mohou navrhnout činnosti a akce, které misionářům na plný úvazek pomohou najít, učit a pokřtít více zájemců. Mohou také naplánovat, jak se spřátelit s novými členy a posilovat je a jak zlepšit aktivizaci méně aktivních členů.

Rada sboru pravidelně plán misie sboru prochází a podle potřeby ho upravuje.

### 5.1.9 Vedoucí kůlu

#### President kůlu a jeho rádci

President kůlu a jeho rádci kladou prioritu na misionářskou práci. Pravidelně učí naukám o misionářské práci a povzbuzují členy kůlu k tomu, aby spolupracovali s misionáři na plný úvazek v úsilí nacházet, učit a křtít zájemce. Jsou příkladem v tom, jak vyhledávat a připravovat jednotlivce a rodiny, které by mohli misionáři učit.

President kůlu při svých pravidelných pohovorech s biskupy žádá jednotlivé biskupy, aby mu podali zprávu o pokroku zájemců v jejich sboru.

President kůlu se pravidelně setkává s presidentem misie, aby koordinovali práci misionářů na plný úvazek v kůlu. Mezi diskutovaná témata patří počet a rozmístění misionářů, úloha členů v misionářské práci, pomoc misionářů v úsilí udržet obrácené a aktivizovat méně aktivní, pomoc misionářů při školení místních členů a dále zajištění stravy, ubytování a dopravy pro misionáře.

#### Vysoký rádce pověřený misionářskou prací

Předsednictvo kůlu pověřuje jednoho misionářsky zaměřeného vysokého rádce, aby jim pomáhal dohlížet na úsilí kůlu nacházet, učit, křtít a konfirmovat zájemce. Tento vysoký rádce může vést diskuse na toto téma na schůzkách výkonného výboru kněžství kůlu, schůzkách rady kůlu, schůzkách vedoucích kněžství kůlu a na dalších schůzkách a shromážděních kůlu.

Vysoký rádce pověřený misionářskou prací zaškoluje nově povolané vedoucí misie sborů. Zajišťuje rovněž průběžné školení všech vedoucích misie sborů a povzbuzuje je na osobní úrovni i jako skupinu. Se souhlasem presidenta kůlu může školit také vedoucí sborů a misionáře sborů.

## 5.2 Udržení obrácených

Noví členové Církve potřebují podporu a přátelství církevních vedoucích, domácích učitelů, navštěvujících učitelek i ostatních členů. Tato podpora pomáhá novým členům stát se pevně obrácenými k Pánu. (Viz Alma 23:6.)

### 5.2.1 Potřeby nových členů

Přechod ke členství v Církvě je pro většinu lidí náročný. Často to vyžaduje přijetí nového náboženského učení a nový způsob života. Všichni členové Církve, zvláště pak noví členové, potřebují tři věci, které jim pomohou zůstat v Církvě aktivními: přátelství, příležitosti k růstu a službě v Církvě a výživu slovem Božím (viz Moroni 6:4). Vedoucí kněžství a pomocných organizací pod vedením biskupstva pomáhají novým členům právě v těchto oblastech.

### 5.2.2 Biskup a jeho rádci

Biskup má všeobecnou zodpovědnost za udržení obrácených. Biskup a jeho rádci mají níže uvedené zodpovědnosti týkající se snahy pomáhat novým členům zůstat aktivními v Církvě. Biskup může pověřit jednoho ze svých rádců, aby toto úsilí koordinoval.

Dbají na to, aby bylo zajištěno, že každý nový člen bude mít v Církvě přátele.

Dbají na to, aby každý nový dospělý člen obdržel povolání nebo jiné příležitosti ke službě.

Dbají na to, aby bratří, kterým je 12 a více let, byli vysvěceni do příslušného úřadu v Aronově kněžství krátce po své konfirmaci, obvykle do týdne. Také zajišťují, aby tito bratří získali příležitosti k používání svého kněžství. Bratří, kteří jsou způsobilí být pokřtěni a konfirmováni, jsou rovněž způsobilí přijmout Aronovo kněžství.

Biskup a jeho rádci dohlížejí na práci vedoucího skupiny vysokých kněží a presidenta kvora starších, kteří pomáhají bratřím starším 18 let připravit se na přijetí Melchisedechova kněžství. Nedávno pokřtěni bratří, kterým je 18 let a více, jsou vysvěceni starším teprve poté, co sloužili jako kněží, osvojili si dostatečné porozumění evangeliu a prokázali svou způsobilost. Konkrétní délka členství v Církvě nutná pro vysvěcení není stanovena.

### 5.2.3 Rada sboru

Na schůzkách rady sboru členové rady procházejí cíle týkající se udržení obrácených, tak jak jsou uvedeny v plánu misie sboru. (Viz oddíl 5.1.8.) Probírají pokrok každého nového člena a

určují, v jakých oblastech by daný člen mohl potřebovat podporu. Jako vodítko pro tuto diskusi mohou používat formulář Pokrok nového a navracujícího se člena. Radí se o tom, jak novým členům pomoci pocítovat lásku ostatních členů, radost ze služby v Pánově království a pokoj, který se dostavuje díky životu podle evangelia.

Rada sboru může diskutovat o tom, jak může vedoucí misie sboru společně s ostatními vedoucími kněžství a pomocných organizací posilovat nově obrácené. Členové rady sboru mohou rovněž navrhnout možné příležitosti ke službě, které by mohly být poskytnuty novým členům – například v oblasti chrámové práce a práce na rodinné historii.

#### 5.2.4 Vedoucí kněžství a pomocných organizací

Vedoucí kněžství a pomocných organizací pod vedením biskupstva poskytují novým členům příležitosti k tomu, aby mohli duchovně růst a zůstat v Církvi aktivními. Například presidentka Pomocného sdružení má zodpovědnost pomáhat dospělým obráceným ženám. Protože dospělý obrácený muž je perspektivním starším, je za jeho pokrok zodpovědný buď prezident kvora starších, nebo vedoucí skupiny vysokých kněží – tak jak to určí biskupstvo. Když do Církve vstoupí více členů rodiny, vedoucí kněžství a pomocných organizací koordinují své úsilí na schůzkách rady sboru.

Vedoucí kněžství a pomocných organizací mohou novým členům pomáhat v těchto oblastech:

Pomáhají novým členům porozumět naukám a zásadám obsaženým v misionářských lekcích a uplatňovat je.

Dbají na to, aby si noví členové osvojili základní církevní zvyklosti jako například jak vydávat svědectví, jak platit desátek a další oběti, jak žít podle zákona pŕstu, jak pronést proslov, jak vykonávat kněžské obřady, jak se podílet na práci na rodinné historii, jak vykonávat křty a konfirmace za mrtvé (je-li to možné) a jak sloužit jako domácí učitel či navštěvující učitelka.

Dbají na to, aby noví členové měli přístup k písmům, církevním časopisům a ke všem příručkám, které by mohli potřebovat v církevních třídách, kterých se účastní.

Přichází-li pro nové členy v úvahu účast v semináři nebo institutu, vedoucí kněžství a pomocných organizací jim pomáhají se do těchto kurzů zapsat.

Jakmile noví členové připadají v úvahu pro přijetí chrámových obřadů, vedoucí kněžství a pomocných organizací jim pomáhají připravit se na vstup do chrámu buď v rámci semináře pro přípravu do chrámu, nebo jiným způsobem.

Vedoucí kněžství a pomocných organizací mohou pověřit zkušené členy tím, aby se s novými členy spřátelili. Vedoucí mohou zvážit pověření takových členů, kteří si budou s novými členy rozumět díky podobným zájmům nebo proto, že se potýkali s podobnými těžkostmi.

Vedoucí kněžství a pomocných organizací (nebo členové, které pověří) si každý týden všimají toho, zda se nedávno pokřtění členové, kteří patří do jejich kvora nebo pomocné organizace, účastní shromáždění svátosti. Pověřují druhé, aby navštívili ty, kteří se shromáždění nezúčastnili, a aby je pozvali na příští shromáždění.

#### 5.2.5 Domáci učitelé a navštěvující učitelky

Domáci učitelé a navštěvující učitelky mají důležitou zodpovědnost týkající se navazování přátelství s novými členy. Vedoucí Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení po poradě s biskupem kladou vysokou prioritu na přidělení oddaných domácích učitelů a navštěvujících učitelů novým členům.

Misionáři na plný úvazek mohou pomáhat s domácím či navštěvujícím učením nových členů, jsou-li k tomu oprávněni presidentem misie.

#### 5.2.6 Misionáři sboru a misionáři na plný úvazek

Přestože udržení obrácených je v první řadě zodpovědností vedoucích kněžství a pomocných organizací sboru, misionáři sboru a misionáři na plný úvazek jim v tomto úsilí pomáhají. Misionáři sboru učí všechny nové členy znovu první čtyři misionářské lekce. (Viz *Kažte evangelium mé*, kapitola 3.) Učí také pátou lekci. Misionářům sboru mohou podle potřeby pomáhat misionáři na plný úvazek.

#### 5.2.7 Vliv ostatních členů sboru

Vedoucí kněžství a pomocných organizací povzbuzují členy sboru k tomu, aby posilovali nové členy tím, že jim budou projevovat lásku a budou s nimi navazovat přátelství. Vedoucí mohou povzbuzovat členy sboru k tomu, aby pozvali nedávno obrácené, aby se s nimi zúčastnili rodinného domácího večera, církevního shromáždění, lekce, činnosti či akce, a aby v případě potřeby zajistili i jejich dopravu.

#### 5.2.8 Třída Zásady evangelia

Noví členové, kterým je 18 a více let, se během Nedělní školy účastní třídy Zásady evangelia spolu se zájemci. Noví členové tuto třídu navštěvují obvykle několik měsíců. Jakmile jsou připraveni, navštěvují třídu Nauky evangelia.

Třídy Zásady evangelia se účastní také vedoucí misie sboru. Koordinuje výuku této třídy s dalším úsilím sboru v oblasti udržení obrátců. Člen biskupstva ho může pověřit, aby tuto třídu učil. Třídy se mohou účastnit i další misionáři sboru.

Třídy se mohou účastnit také domácí učitelé, navštěvující učitelky i další členové, aby s novými členy a zájemci navazovali přátelské vztahy. Příležitostně může učitel pozvat i jiné členy sboru, aby se třídy zúčastnili a aby se podělili o své zkušenosti a svědectví. Učitel může například požádat členy sboru, aby se podělili o svědectví o požehnáních plynoucích z placení desátku, o své zkušenosti s překonáváním těžkostí nebo o požehnání, která získávají díky službě v církevních povoláních.

Učitelé této třídy mají následující zodpovědnosti:

Vybírají a učí lekce z příručky *Zásady evangelia*. Při výuce často používají písma, obzvláště Knihu Mormonovu. Lekce přizpůsobují potřebám členů třídy a vyzývají členy třídy k tomu, aby se dělili o své myšlenky a zkušenosti.

Vytvářejí prostředí, které přivolává Ducha, a často vydávají svědectví.

Povzbuzují členy třídy k tomu, aby pravidelně četli Knihu Mormonovu a dělili se o své dojmy ze čtení.

### 5.2.9 Vedoucí kůlu

#### President kůlu a jeho rádci

Členové předsednictva kůlu dohlížejí na úsilí posilovat nové členy v kůlu. V tomto úsilí školí a povzbuzují ostatní vedoucí. Při svých návštěvách ve sborech se seznamují s novými členy. Příležitostně mohou v rámci konference kůlu uspořádat shromáždění pro nové členy.

President kůlu při svých pravidelných pohovorech s biskupy žádá jednotlivé biskupy o podání zprávy o pokroku nových členů v jejich sboru.

President kůlu může při svých pravidelných setkáních s presidentem misie podat zprávu o pokroku nových členů v kůlu.

#### Vysocí rádcové

Vysocí rádcové, kteří pracují s vedoucími Melchisedechova kněžství ve sborech, a vysocí rádcové, kteří pracují s vedoucími misie sborů, mohou pomáhat učit nové členy a přátelit se s nimi. Mohou se také zapojit do úsilí pomáhat

perspektivním starším připravit se na přijetí Melchisedechova kněžství.

#### Předsednictva pomocných organizací kůlu

Předsednictva pomocných organizací kůlu mohou příležitostně spolupracovat s vedoucími pomocných organizací sborů v úsilí učit nové členy a navazovat s nimi přátelské vztahy.

## 5.3 Aktivizace

Vedoucí kněžství a pomocných organizací sboru se neustále snaží pomáhat méně aktivním členům vrátit se k aktivitě v Církvi. Spasitel řekl: „Takovému budete nadále sloužiti; neboť nevíte, zda se jednou nevrátí a nebudou činiti pokání a nepůjdou ke mně s celým úmyslem srdce a já je neuzdravím; a vy budete prostředkem k tomu, aby jim bylo přineseno spasení.“ (3. Nefi 18:32.)

Méně aktivní členové většinou stále ještě věří v evangelium, ale mohou procházet obtížnými zkouškami, kvůli kterým se necítí dobře na shromáždění. Také inklinují k tomu, že mají v Církvi méně přátel, a tak je méně pravděpodobné, že se budou cítit jako mezi přáteli, když se zúčastní shromáždění sboru. Ti, kteří se vracejí k aktivitě, tak často činí díky zjištění, že jim v životě něco chybí. Následkem toho si uvědomí, že ve způsobu svého života musí učinit určité změny. V takových chvílích potřebují lásku a přátelství laskavých a aktivních členů Církve, kteří je přijímají takové, jací jsou, a kteří o ně projevují upřímný osobní zájem.

### 5.3.1 Biskup a jeho rádci

Biskup a jeho rádci jsou všeobecně zodpovědní za aktivizaci méně aktivních členů. Řídí úsilí kněžských kvor a pomocných organizací pomáhat méně aktivním členům znovu zažehnout jejich víru a dbát na to, aby členové, kteří se vracejí k aktivitě, měli přátele a dostalo se jim podpory. Pomáhají navrátilivším se bratřím postupovat v kněžství a pomáhají bratřím a sestrám přijmout chrámové obřady nebo se stát způsobilými znovu vstoupit do chrámu.

Biskup může pověřit jednoho ze svých rádců, aby aktivizaci koordinoval.

### 5.3.2 Rada sboru

Členové rady sboru pod vedením biskupstva procházejí cíle týkající se aktivizace, tak jak jsou uvedeny v plánu misie sboru. (Viz oddíl 5.1.8.) Navrhují, jak sloužit méně aktivním členům v jejich organizacích. Tím, že si členové rady sboru jsou neustále vědomi potřeb a situace méně aktivních

členů, mohou rozpoznat vhodný okamžik, kdy by rodiny a jednotlivci mohli být připraveni přijmout návštěvu členů Církve nebo se zúčastnit nějaké církevní akce či semináře pro přípravu do chrámu.

Rada sboru s modlitbou vybírá ty méně aktivní členy, u kterých je největší pravděpodobnost, že by se mohli vrátit k aktivitě. Členové rady sboru rovněž určují, kteří vedoucí a členové by mohli nejvíce posílit méně aktivní členy a navázat s nimi osobní vztah. Když je méně aktivních více členů nějaké rodiny, vedoucí koordinují své úsilí na schůzkách rady sboru.

Pravidelnou součástí schůzek rady sboru je i podávání zpráv o pokroku těchto členů. Když se vybraní členové vrátí k aktivitě nebo naopak nabídku k návratu odmítnou, rada sboru určí další členy, kteří by mohli na nabídku k návratu zareagovat pozitivně. Ke sledování tohoto úsilí mohou vedoucí používat formulář Pokrok nového a navracejícího se člena.

### 5.3.3 Domácí učitelé a navštěvující učitelky

Vedoucí Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení po poradě s biskupem přidělují méně aktivním členům oddané domácí učitele a navštěvující učitelky. Tito vedoucí zaměřují své úsilí na méně aktivní členy, u nichž je největší pravděpodobnost, že přijmou pozvání k návratu k aktivitě.

### 5.3.4 Misionáři na plný úvazek a misionáři sboru

Je-li to vhodné, vedoucí misie sboru, misionáři na plný úvazek a misionáři sboru mohou pomáhat s úsilím aktivizovat méně aktivní členy, obzvláště tehdy, když díky výuce méně aktivních členů vzniknou příležitosti k tomu, aby misionáři učili jejich přátele či příbuzné, kteří nejsou členy Církve.

### 5.3.5 Třída Zásady evangelia

Méně aktivní členové, kterým je 18 a více let, se mohou během Nedělní školy účastnit třídy Zásady evangelia. (Viz oddíl 5.2.8.)

### 5.3.6 Vedoucí kůlu

#### President kůlu a jeho rádci

President kůlu při svých pravidelných pohovorech s biskupy žádá jednotlivé biskupy, aby mu podali zprávu o pokroku méně aktivních členů v jejich sboru. President kůlu a biskup diskutují o plánech a cílech, které pro tyto členy připravila rada sboru.

Když se president kůlu setká s presidentem misie, aby diskutovali o misionářské práci, mohou diskutovat také o tom, jak mohou s prací s méně aktivními členy pomáhat misionáři na plný úvazek.

#### Vysocí rádcové

Vysocí rádcové, kteří pracují s vedoucími Melchisedechova kněžství sborů, mohou pomáhat učit méně aktivní členy a přátelit se s nimi. Mohou se také zapojit do úsilí pomáhat perspektivním starším připravit se na přijetí Melchisedechova kněžství.

#### Předsednictva pomocných organizací kůlu

Předsednictva pomocných organizací kůlu mohou příležitostně spolupracovat s vedoucími pomocných organizací sborů v úsilí učit méně aktivní členy a navazovat s nimi přátelské vztahy.

## 5.4 Chránová práce a práce na rodinné historii

V chrámu přijímají členové Církve obřady a uzavírají posvátné smlouvy, které jsou nezbytné pro oslavení. Členové Církve chodí do chrámu také proto, aby tam vykonávali obřady v zastoupení zesnulých osob, které tyto obřady dosud nepřijaly.

Vedoucí kněžství a pomocných organizací učí členy sboru základním zodpovědnostem v oblasti chránové práce a práce na rodinné historii, jak je to uvedeno v následujících odstavcích.

Povzbuzují členy k tomu, aby obdrželi své vlastní chránové obřady a aby je pomohli přijmout i nejbližším členům své rodiny. Vedoucí učí členy tomu, že účelem obdarování je příprava na oslavení, nikoli pouhá příprava na sňatek nebo misii.

Vedoucí povzbuzují všechny obdarované členy k tomu, aby měli platné chránové doporučení a navštěvovali chrám tak často, jak jim to okolnosti a rodinné potřeby dovolí. Vedoucí také povzbuzují neobdarované dospělé členy a mladé členy starší 12 let, včetně nových členů, aby měli chránové doporučení s omezeným použitím a aby chodili často do chrámu vykonávat křty a konfirmace za mrtvé. Vedoucí nestanovují žádné kvóty pro návštěvnost chrámu ani metody pro podávání zpráv ohledně návštěvnosti chrámu. Každý člen si sám určuje míru své účasti na chránové práci.

Vedoucí kněžství a pomocných organizací učí členy tomu, aby se účastnili práce na rodinné

historii tím, že vyhledají předky ve své rodové linii, vyžádají si za ně vykonání chrámových obřadů, jsou-li potřeba, a je-li to možné, že tyto obřady v chrámu sami vykonají.

Vedoucí pomáhají členům porozumět tomu, že členové nemají žádat o vykonání chrámových obřadů za osoby, se kterými nejsou v příbuzenském vztahu, aniž by obdrželi svolení od nejbližších žijících příbuzných těchto osob. Vedoucí také pomáhají členům porozumět tomu, že nemají žádat o vykonání obřadů za známé osobnosti, se kterými nejsou v příbuzenském vztahu, a za lidi, jejichž údaje byly shromážděny z neschválených indexačních projektů.

#### 5.4.1 Biskup a jeho rádci

Biskup a jeho rádci dohlíží na chrámovou práci a práci na rodinné historii ve sboru. Dbají na to, aby se na shromážděních sboru pravidelně učilo naukám a požehnáním souvisejícím s chrámovou prací a s prací na rodinné historii.

Když biskup provádí pohovory se členy, pomáhá jim připravit se na to, aby přijali chrámové obřady a byli způsobilí dál navštěvovat chrám tak často, jak jim to okolnosti dovolují.

Biskup a jeho rádci povzbuzují členy, aby vyhledávali předky ve své rodové linii a zajistili pro ně vykonání chrámových obřadů.

Další zodpovědnosti biskupstva týkající se chrámové práce jsou uvedeny v *Příručce 1*, kapitola 3.

#### 5.4.2 Rada sboru

Nejméně jednou za tři měsíce se vedoucí na schůzce rady sboru věnují záležitostem týkajícím se chrámové práce a práce na rodinné historii, tak jak je to uvedeno v následujících odstavcích.

Diskutují o tom, jak pomáhat jednotlivcům a rodinám přijmout chrámové obřady a navštěvovat chrám tak často, jak jim to okolnosti dovolují.

S modlitbou zvažují, kteří členové sboru by mohli být vyzváni k účasti na semináři pro přípravu do chrámu nebo kteří by mohli pracovat s konzultanty pro rodinnou historii.

Diskutují o tom, jak pomáhat členům zapojit se do práce na rodinné historii.

Mohou diskutovat i o tom, jak využít práce na rodinné historii k tomu, aby byli nalezeni lidé, které by mohli učít misionáři na plný úvazek, a k tomu, aby se pomohlo novým či méně aktivním členům.

#### 5.4.3 Vedoucí skupiny vysokých kněží

Vedoucí skupiny vysokých kněží koordinuje úsilí rady sboru povzbudit členy sboru k zapojení se do chrámové práce a do práce na rodinné historii.

Vedoucí skupiny vysokých kněží rovněž koordinuje práci konzultantů pro rodinnou historii. Pokud má kůl středisko rodinné historie, vedoucí skupiny vysokých kněží na základě žádosti ředitele střediska rodinné historie pověřuje konzultanty tím, aby v daném středisku sloužili. Pokud je daný kůl zapojen do projektů indexace pro FamilySearch, vedoucí skupiny vysokých kněží doporučuje jedince, kteří by mohli pro FamilySearch sloužit jako pracovníci provádějící indexaci.

Pokud sbor nemá vedoucího skupiny vysokých kněží, plní tuto úlohu prezident kvora starších nebo jiný pověřený nositel Melchisedechova kněžství.

#### 5.4.4 Konzultanti pro rodinnou historii

Konzultanti pro rodinnou historii slouží pod vedením vedoucího skupiny vysokých kněží a mají následující zodpovědnosti. Jako zdroj používají příručku *Průvodce člena po chrámové práci a rodinné historii*.

Pomáhají členům vyhledávat předky v jejich rodové linii. Pomáhají členům připravit údaje potřebné k tomu, aby za tyto jejich předky mohly být vykonány chrámové obřady. Pomáhají členům, kteří nemají přístup k počítači nebo kteří počítač neumějí používat. Je-li to možné, poskytují tuto pomoc u členů doma.

Pravidelně slouží jako pracovníci místního střediska rodinné historie, jsou-li tím pověřeni. Mohou být rovněž pověřeni tím, aby učili třídu rodinné historie ve svém sboru.

Další informace týkající se zodpovědností konzultantů pro rodinnou historii viz *Průvodce konzultanta pro rodinnou historii po chrámové práci a rodinné historii*, který je dostupný na stránkách LDS.org.

#### 5.4.5 Třídy přípravy pro chrám, třídy rodinné historie a příslušné zdroje

##### Semináře pro přípravu do chrámu

Semináře pro přípravu do chrámu pomáhají členům připravit se na přijetí obřadů a požehnání chrámu. Tyto semináře jsou plánovány pod vedením biskupa. Výuka probíhá ve sborovém domě nebo u členů doma tak často, jak je to potřeba.

Semináře pro přípravu do chrámu jsou obzvláště užitečné pro nové členy, méně aktivní členy vracející se k aktivitě v Církvi a pro obdarované členy, kteří si delší dobu neobnovili doporučení. Semináře mohou být užitečné i pro aktivní členy, kteří se připravují na přijetí vlastního obdarování.

Členové rady sboru pod vedením biskupa s modlitbou vybírají členy, kteří mají být na jednotlivé semináře pozváni.

Biskupstvo povolává jednoho nebo více učitelů. Jako učitelé mohou sloužit i manžel s manželkou. Jednotlivé lekce a pokyny týkající se organizace tohoto kurzu jsou uvedeny v příručce *Obdarování z nebes: seminář pro přípravu do chrámu – příručka pro učitele*. Účastníci semináře mají obdržet vlastní výtisk brožury *Příprava na vstup do svatého chrámu*.

### Kurz rodinné historie

Kurz rodinné historie může probíhat během Nedělní školy nebo v jiné době, která členům vyhovuje více. Tento kurz je organizován pod vedením biskupstva, nikoli pod vedením presidenta Nedělní školy. Učitel pro výuku lekcí používá příručku *Instructor's Guide to Temple and Family History Work [Průvodce instruktora po chrámové práci a rodinné historii]*. Učitelem je obvykle biskupstvem pověřený konzultant pro rodinnou historii. Lekce jsou obvykle vedeny jako workshopy, během nichž členové přímo pracují na své rodinné historii.

### Přístup k internetovým zdrojům v oblasti rodinné historie

Církevní internetové zdroje v oblasti rodinné historie pomáhají členům vyhledávat předky z jejich rodové linie, třídit údaje o těchto předcích a zasílat do chrámu žádost o vykonání chrámových obřadů za tyto předky. Většina těchto zdrojů je k dispozici na církevních internetových stránkách zaměřených na rodinnou historii na adrese FamilySearch.org.

Tam, kde má kůl nebo sbor k dispozici počítače s připojením na internet, nebo tam, kde jsou na počítačích kůlu nebo sboru nainstalovány programy pro rodinnou historii, dbá předsednictvo kůlu nebo biskupstvo na to, aby členové mohli tyto počítače v rozumných časech využívat. Konzultanti pro rodinnou historii mohou pomoci připravit rozvrh pro využívání počítačů a učit členy, jak je používat.

Členové, kteří při práci na rodinné historii používají církevní počítače, na nichž se vede administrativní agenda, nemají mít přístup ke členským či finančním záznamům.

## 5.4.6 Vedoucí kůlu

### President kůlu a jeho rádci

President kůlu a jeho rádci dohlížejí na chrámovou práci a na práci na rodinné historii v kůlu. Dbají na to, aby se na shromážděních kůlu pravidelně učilo o naukách a požehnáních souvisejících s touto prací.

Když se president kůlu setkává se členy, pomáhá jim připravit se na to, aby přijali chrámové obřady a byli způsobilí dál navštěvovat chrám tak často, jak jim to okolnosti dovolují.

President kůlu a jeho rádci povzbuzují členy, aby vyhledávali předky ve své rodové linii a zajistili pro ně vykonání chrámových obřadů.

Další zodpovědnosti předsednictva kůlu týkající se chrámové práce jsou uvedeny v *Příručce 1*, kapitola 3.

### Vysoký rádce (rádcové) pověřený chrámovou prací a prací na rodinné historii

Předsednictvo kůlu může pověřit jednoho nebo více vysokých rádců, aby učili vedoucí skupin vysokých kněží a kvor starších jejich zodpovědnostem v oblasti chrámové práce a rodinné historie. Tito vysocí rádcové podle potřeby také koordinují úsilí kůlu v oblasti indexace pro FamilySearch a úsilí kůlu ve střediscích rodinné historie.

## 5.4.7 Zdroje pro chrámovou práci a práci na rodinné historii v kůlu

### Program indexace pro FamilySearch v kůlu

Účastníci programu indexace pro FamilySearch používají vlastní počítače pro přístup ke snímkům dokumentů, jakou jsou například záznamy o sčítání lidu či církevní záznamy a matriky. Z těchto snímků vytvářejí automatizované indexy, které jsou poté zpřístupněny na stránkách FamilySearch.org.

Jednotlivci, včetně těch, kteří nejsou členy Církve, mohou pracovat na indexaci pro FamilySearch z vlastní iniciativy. Předsednictvo kůlu však může rozhodnout, že by bylo přínosné, aby členové kůlu pracovali na konkrétním projektu indexace společně. Takováto činnost může poskytnout příležitost ke službě členům, kteří jsou méně aktivní nebo kteří z nějakého důvodu musí zůstat doma. Programu se může účastnit také mládež.

Informace o tom, jak zavést program indexace pro FamilySearch, jsou uvedeny v průvodci *Administrative Guide for Family History [Prováděcí pokyny pro rodinnou historii]*, který je k dispozici na stránkách LDS.org.

### **Střediska rodinné historie**

Některé kůly mají k dispozici střediska rodinné historie, jež existují v prvé řadě proto, aby členům pomáhala vyhledávat předky v jejich rodové linii a zajistit pro tyto předky vykonání chrámových obřadů. Místní spoluobčané jsou také vítáni a mohou využívat zdroje, které jsou ve střediscích rodinné historie k dispozici.

Tato střediska umožňují přístup k církevním záznamům rodinné historie na mikrofilmech, k počítačům rodinné historie, internetovým zdrojům, jako je FamilySearch, a ke školicím materiálům na téma práce na rodinné historii.

Další informace o střediscích rodinné historie jsou uvedeny v průvodci *Administrative Guide for Family History [Prováděcí pokyny pro rodinnou historii]*, který je k dispozici na stránkách LDS.org.

---

## **5.5 Výuka evangelia**

Efektivní výuka evangelia pomáhá lidem růst ve svědectví a ve víře v Nebeského Otce a Ježíše Krista. Posiluje členy v jejich úsilí žít podle zásad evangelia. Když se Božím slovu vyučuje s duchovní mocí, má „mocnější účinek na mysl lidu nežli ... cokoli jiného“. (Alma 31:5.) Vedoucí kněžství a pomocných organizací podporují efektivní výuku ve své organizaci. Pamatují na to, že členové Církve se účastní shromáždění a schůzek proto, aby obdrželi moc, pokoj a inspiraci pramenící ze slova Božího.

### **5.5.1 Biskup a jeho rádci**

Biskup a jeho rádci učí evangelium mocí Ducha a prostřednictvím osobního příkladu. Řídí radu sboru v jejím úsilí dbát na to, aby výuka ve sboru byla povznášející a naukově správná.

### **5.5.2 Rada sboru**

Členové rady sboru se pod vedením biskupstva pravidelně radí o tom, jak ve sboru zdokonalovat studium a výuku evangelia. Biskup může vyzvat presidenta Nedělní školy, aby tuto diskusi vedl a aby poskytl potřebné pokyny.

### **5.5.3 Vedoucí kněžství a pomocných organizací**

Vedoucí kněžství a pomocných organizací se snaží učit evangelium efektivně. Jsou rovněž zodpovědní za úsilí zdokonalovat studium a výuku ve své organizaci. V tomto úsilí se mohou radit s předsednictvem Nedělní školy sboru.

### **Doporučování členů ke službě jako učitelé**

Vedoucí kněžství a pomocných organizací předávají biskupstvu návrhy na povolání členů sboru jako učitelů v jejich organizaci. Vedoucí mají doporučovat učitele, kteří se budou snažit připravovat takové lekce, jež budou inspirovat členy třídy k tomu, aby žili podle zásad evangelia. Přitom se řídí zásadami uvedenými v oddílech 19.1.1 a 19.1.2.

### **Zaškolení nově povolanych učitelů**

Vedoucí kněžství a pomocných organizací se osobně setkávají s nově povolanými učiteli ve své organizaci, nejlépe ještě předtím, než bude daný učitel učit svou první lekci. Při těchto setkáních vedoucí zaškolují nové učitele podle následujících pokynů:

Je-li to potřeba, vedoucí pomáhají učitelům seznámit se se členy třídy. Předají učitelům seznam členů třídy a povzbudí je, aby se naučili jména členů třídy zpaměti. Také povzbuzují učitele k tomu, aby si se členy třídy vytvořili láskyplné vztahy.

Pomáhají učitelům porozumět tomu, jak používat příručku *Učení – není většího povolání*. Každému učiteli předají výtisk této příručky a stručně s ním projdou její obsah.

Je-li to potřeba, pomáhají učitelům porozumět tomu, jak si připravit lekci. Předají učitelům schválené studijní materiály pro jejich třídu a vysvětlí jim, jak je používat. Také s nimi projdou oddíl „Příprava lekcí“ na stranách 98–99 v příručce *Učení – není většího povolání*. (Seznam schválených studijních materiálů spolu s pokyny, jak je objednat, je uveden v aktuálním vydání *Pokynů ke studijním osnovám*.)

### **Zajištění průběžné podpory učitelů**

Vedoucí kněžství a pomocných organizací učitele podporují a starají se o ně. Poté, co vedoucí učitele zaškolí, se s nimi pravidelně setkávají, aby poznali jejich potřeby, diskutovali o potřebách těch, které tito učitelé učí, a aby s učiteli prošli zásady uvedené v tomto oddíle. Povzbuzují učitele k tomu, aby si stanovili cíle, jak je to uvedeno v příručce *Učení – není většího povolání*, v oddíle „Vypracujte si plán na zdokonalování výuky“ na stranách 24–27.

### **Zajištění povznášející a naukově správné výuky**

Vedoucí kněžství a pomocných organizací pečlivě dohlíží na studium a výuku evangelia



během nedělních tříd i dalších lekcí. Vedoucí, kteří se pravidelně neúčastní stejné třídy, například členové předsednictva Nedělní školy a Primárek, se s učiteli domluví na tom, že jejich třídu občas navštíví. Na základě svého pozorování se vedoucí radí s učiteli o tom, jak v dané třídě pomoci členům třídy zdokonalit studium evangelia.

Vedoucí dbají na to, aby učitelé používali písma, učení proroků posledních dnů a schválené studijní materiály, které jsou uvedeny v aktuálních *Pokynech ke studijním osnovám*. Pomáhají učitelům rozumět tomu, jak tyto studijní materiály vhodně doplňovat církevními časopisy, obzvláště konferenčními vydáními *Ensignu* a *Liahony*.

#### 5.5.4 Učitelé a vedoucí

Učitelé a vedoucí se při výuce evangelia řídí následujícími zásadami.

##### Mějte rádi ty, které učíte

Učitelé a vedoucí projevují lásku a upřímný zájem o ty, které učí. Učí se jména členů třídy zpaměti. Procházejí údaje o docházce, aby věděli o členech třídy, kteří se výuky pravidelně neúčastní. Mimo třídu se mohou s těmito členy spojit, aby je povzbudili k účasti.

##### Učte Duchem

Učitelé a vedoucí usilují při přípravě a výuce lekcí o vedení Ducha Svatého. O toto vedení usilují tím, že se modlí a s pokorou uznávají svou závislost na Pánu. Během lekce zvou Ducha do třídy tím, že vydávají svědectví o naukách, kterým učí.

##### Učte nauce

Učitelé a vedoucí používají při výuce nauk evangelia a při vydávání svědectví o těchto naukách písma, učení proroků posledních dnů a schválené studijní materiály. Schválené studijní materiály pro jednotlivé třídy či kvora jsou uvedeny v aktuálním vydání *Pokynů ke studijním osnovám*. Podle potřeby doplňují učitelé a vedoucí schválené studijní materiály církevními časopisy, obzvláště konferenčními vydáními *Ensignu* a *Liahony*.

#### Vyzývejte k usilovnému studiu

Učitelé a vedoucí povzbuzují členy třídy k tomu, aby přijali zodpovědnost za vlastní studium evangelia jako jednotlivci, v rodině i během výuky ve třídě. Povzbuzují členy třídy k tomu, aby si, je-li to možné, přinášeli do třídy vlastní písma. Učitelé a vedoucí poskytují členům třídy příležitosti k tomu, aby se aktivně zapojovali do diskuse, a vyzývají členy třídy k tomu, aby žili podle evangelia a přijímali zaslíbená požehnání.

#### 5.5.5 President Nedělní školy sboru a jeho rádci

Členové předsednictva Nedělní školy sboru slouží jako zdroj pomoci pro ostatní vedoucí v rámci úsilí zdokonalovat studium a výuku evangelia. Mohou být požádáni, aby vedoucím pomohli s úvodním zaškolením učitelů a aby jim pomáhali dále učitele školit a poskytovat jim podporu.

#### 5.5.6 Tištěné a internetové zdroje pro studium a výuku

Aby Církev pomohla členům zdokonalovat studium a výuku evangelia, vydala dvě publikace: *Učení – není většího povolání* a *Příručku pro výuku*. Tyto zdroje jsou dostupné v tištěné podobě a také na internetových stránkách LDS.org. Na stránkách LDS.org jsou dostupné i další zdroje.

#### 5.5.7 Kurz Výuka evangelia

Biskupstvo a rada sboru se mohou rozhodnout, že se ve sboru bude čas od času pořádat kurz Výuka evangelia. Tento kurz může prospět stávajícím učitelům a pomoci připravit učitele budoucí. Kurz se obvykle koná během Nedělní školy. Lekce pro výuku kurzu se nacházejí na stránkách 186–239 příručky *Učení – není většího povolání*. Biskupstvo pověřuje členy předsednictva Nedělní školy, aby kurz vyučovali, nebo k jeho výuce povolává jiného člena.

#### 5.5.8 President kůlu a jeho rádci

President kůlu a jeho rádci učí evangelium mocí Ducha a prostřednictvím osobního příkladu. Řídí ostatní v jejich úsilí dbát na to, aby výuka v kůlu byla povznášející a naukově správná.



---

## 6. Zásady sociální péče a její správa

<b>6.1 Účely církevní sociální péče . . . . .</b>	<b>36</b>	6.2.4 Skupina vysokých kněží, kворum starších a Pomocné sdružení . . . . .	38
6.1.1 Soběstačnost . . . . .	36	6.2.5 Specialisté sboru na sociální péči . . . . .	39
6.1.2 Úsilí členů pečovat o chudé a potřebné a sloužit druhým . . . . .	37	<b>6.3 Správa sociální péče v kůlu . . . . .</b>	<b>39</b>
6.1.3 Pánova zásobárna . . . . .	37	6.3.1 President kůlu . . . . .	39
<b>6.2 Správa sociální péče ve sboru . . . . .</b>	<b>37</b>	6.3.2 Rada kůlu . . . . .	39
6.2.1 Biskup . . . . .	37	6.3.3 Specialisté kůlu na sociální péči . . . . .	39
6.2.2 Rada sboru . . . . .	37	<b>6.4 Důvěrnost . . . . .</b>	<b>40</b>
6.2.3 Výkonný výbor kněžství sboru . . . . .	38		

## 6. Zásady sociální péče a její správa

### 6.1 Účely církevní sociální péče

Účelem církevní sociální péče je pomáhat členům stát se soběstačnými, pečovat o chudé a potřebné a sloužit druhým.

V roce 1936 členové Prvního předsednictva představili plán sociální péče Církve. Řekli: „Naším prvotním úmyslem bylo zavést ... systém, který by odstranil kletbu zahálky, zlo podpory v nezaměstnanosti a který by znovu nastolil nezávislost, podnikavost, šetrnost a sebeúctu mezi našimi členy. Cílem Církve je pomoci lidem, aby si dokázali pomoci sami. Práce má být znovunastolena jako vládnoucí zásada v životě členů naší Církve.“ (Conference Report, Oct. 1936, 3.)

#### 6.1.1 Soběstačnost

Soběstačnost je schopnost, závazek a úsilí spoučívající v zabezpečení nezbytných duchovních a časných potřeb ve svém životě a v životě rodiny. Když se členové stanou soběstačnými, jsou také lépe schopni sloužit druhým a pečovat o ně.

Členové Církve jsou zodpovědní za své duchovní i časné blaho. Jsou pozehnáni darem svobody jednání, a proto mají výsadu a povinnost stanovit si v životě svůj vlastní směr, řešit své problémy a snažit se stát se soběstačnými. Členové tak činí s pomocí inspirace od Pána a vlastní prací.

Když se členové Církve snaží ze všech sil se o sebe postarat, a přesto si nedokáží zajistit základní životní potřeby, zpravidla mají nejprve požádat o pomoc svou rodinu. Když toto nestačí nebo to není možné, je Církve připravena pomoci.

Některé oblasti, v nichž se členové mají stát soběstačnými, jsou uvedeny v následujících odstavcích.

#### Zdraví

Pán přikázal členům, aby pečovali o svou mysl i tělo. Mají být poslušni Slova moudrosti, jíst výživná jídla, pravidelně cvičit, hlídat si tělesnou váhu a dopřávat si dostatečný spánek. Mají se vyhýbat látkám nebo činnostem, které poškozují jejich tělo nebo mysl a které by mohly vést k závislosti. Mají si osvojit správné zdravotní a hygienické návyky a obstarat si odpovídající lékařskou a zubní péči. Mají se také snažit pěstovat dobré vztahy s rodinnými příslušníky i s ostatními lidmi.

#### Vzdělání

Vzdělání poskytuje lidem znalosti a dovednosti, které jim mohou pomoci stát se soběstačnými. Členové Církve mají studovat písma a jiné dobré knihy. Mají se zdokonalovat ve schopnosti číst, psát a ovládat základní matematické počty. Mají získat nejvyšší možné vzdělání, včetně formálního či technického vzdělání, je-li to možné. To jim pomůže rozvíjet jejich talenty, najít si vhodné zaměstnání a být cenným přínosem pro jejich rodinu, Církve a společnost.

#### Zaměstnání

Práce je základem, na němž soběstačnost a časné blaho spočívá. Členové se mají připravovat na vhodné zaměstnání nebo vlastní podnikání, které jim umožní postarat se o jejich potřeby i o potřeby jejich rodiny, a mají si toto zaměstnání nebo vlastní podnikání pečlivě zvolit. Ve své profesi mají získat odpovídající dovednosti, mají být pracovití a důvěryhodní, a za plat a za jiné výhody, které získávají, mají odvádět poctivou práci.

#### Domácí zásoby

Aby se členové dokázali postarat o sebe a svou rodinu, mají si vytvořit tříměsíční zásobu potravin, které běžně spotřebovávají. Tam, kde to místní zákony a okolnosti dovolují, si členové mají postupně vytvořit dlouhodobější zásobu základních potravin, která je udrží při životě. Mají mít také zásobu pitné vody pro případ znečištění vodního zdroje nebo přerušení dodávky vody. (Viz *Připravte každou nutnou věc: Rodinné domácí zásoby*, str. 3.)

#### Finance

Aby se členové stali finančně soběstačnými, mají platit desátek a oběti, vyhýbat se zbytečnému zadlužení, používat rozpočet a žít podle stanoveného plánu. Mají si postupně vytvořit finanční rezervu tím, že si budou pravidelně spořit část svého příjmu. (Viz *Připravte každou nutnou věc: Rodinné finance*, str. 3.)

#### Duchovní síla

Duchovní síla je zcela zásadní pro časné i věčné blaho člověka. Členové Církve získávají duchovní sílu tím, že získávají svědectví, používají víru v Nebeského Otce a Ježíše Krista, dodržují

Boží přikázání, denně se modlí, studují písmo a učení proroků posledních dnů, účastní se církevních shromáždění a slouží v církevních povoláních a pověřeních.

### 6.1.2 Úsilí členů pečovat o chudé a potřebné a sloužit druhým

Pán prostřednictvím své Církve poskytl způsob, jak pečovat o chudé a potřebné. Žádá členy Církve, aby štedře dávali druhým podle toho, co od Pána sami obdrželi. Také členy své Církve žádá, aby „[navštěvovali] chudé a potřebné a [poskytovali] jim úlevu“. (NaS 44:6.) Členové Církve jsou povzbuzováni, aby osobně poskytovali soucitnou službu potřebným. Mají být „horlivě zaměstnáni v dobré věci“ a mají sloužit, aniž by o to byli žádáni nebo to dostali za úkol. (Viz NaS 58:26–27.)

Pán ustanovil zákon půstu a postní oběti, aby mohl žehnat svému lidu a poskytl mu způsob, jak sloužit potřebným. (Viz Izaiáš 58:6–12; Malachiáš 3:8–12.) Když se členové postí, jsou žádáni, aby předali Církvi postní oběť, která se přinejmenším rovná hodnotě jídla, které by snědli. Je-li to možné, mají být štedří a dát více. Požehnání spojená se zákonem půstu spočívají v tom, že členové mají bližší vztah s Pánem, mají větší duchovní sílu, jsou požehnáni časným blahem, mají větší soucit a silnější touhu sloužit.

Určité příležitosti k péči o potřebné přicházejí skrze církevní povolání. Další příležitosti se naskýtají v domově členů, v sousedství a v obcích, v nichž členové žijí. Členové mohou také pomáhat chudým a potřebným všech možných vyznání po celém světě tím, že budou přispívat do Církevního humanitárního fondu.

Poskytování pomoci dle způsobu Páně umožňuje bohatým, aby se pokořili, chudým, aby byli pozvednuti, a aby obě tyto skupiny byly posvěceny. (Viz NaS 104:15–18.) President J. Reuben Clark ml. učil:

„Skutečným dlouhodobým cílem programu sociální péče je budovat charakter členů Církve, dárců i příjemců, a tak zachránit vše krásné, co je hluboko v nich, a přinést k rozkvětu skryté bohatství ducha, což je koneckonců posláním, účelem a důvodem existence této Církve.“ (Zvláštní setkání presidentů kůlů, 2. října 1936.)

### 6.1.3 Pánova zásobárna

V některých oblastech Církve zřídila budovy nazývané biskupovy zásobárny. Když členové obdrží svolení od svého biskupa, mohou jít do biskupovy zásobárny a získat tam jídlo a oblečení. Pánova zásobárna však není omezena jen na

určitou budovu, ze které se rozdělují potraviny a oblečení chudým. Pánova zásobárna zahrnuje oběti členů Církve v podobě času, talentů, soucitu, potřebného materiálu a finančních prostředků, které tito členové dávají k dispozici biskupovi, aby mu pomohli pečovat o chudé a potřebné. Pánova zásobárna tudíž existuje v každém sboru. Tyto oběti mají být „vrženy do Pánovy zásobárny, ... [a každý člověk má usilovat] o blaho bližního svého a [činit] všechny věci s okem upřeným na slávu Boží“. (NaS 82:18–19.) Zmocněncem Pánovy zásobárny je biskup.

## 6.2 Správa sociální péče ve sboru

### 6.2.1 Biskup

Biskup řídí práci sociální péče ve sboru. Má božské pověření vyhledávat chudé a pečovat o ně. (Viz NaS 84:112.) Jeho cílem je pomáhat členům, aby si dokázali pomoci sami a aby se stali soběstačnými.

Biskupovi rádci, presidentka Pomocného sdružení, vedoucí skupiny vysokých kněží, president kvora starších a další členové rady sboru pomáhají biskupovi plnit tyto zodpovědnosti.

Biskup uchovává informace o sociální pomoci, kterou členové přijímají, v důvěrnosti. Pečlivě chrání soukromí a důstojnost členů, kteří takovou pomoc získávají. Má-li biskup pocit, že ostatní vedoucí sboru by mohli potřebným členům pomoci, může se o některé informace podělit v souladu s pokyny uvedenými v oddíle 6.4.

Další informace o biskupových zodpovědnostech v oblasti sociální péče, včetně pokynů pro poskytování pomoci z fondu postních obětí, jsou uvedeny v *Příručce 1*, oddíl 5.2.

### 6.2.2 Rada sboru

Na schůzkách rady sboru biskup učí zásadám sociální péče a předává členům rady pokyny týkající se jejich zodpovědností v oblasti sociální péče. Členové rady projednávají duchovní a časné sociální záležitosti podle následujících pravidel:

Společně se radí o tom, jak členům sboru pomáhat porozumět zásadám blaha a sociální péče a uplatňovat je.

Podávají zprávu o tom, jaké jsou ve sboru duchovní a časné potřeby v oblasti blaha a sociální péče, přičemž příslušné informace čerpají z osobních návštěv a ze zpráv od domácích učitelů a navštěvujících učitelek. Jsou-li některé informace natolik důvěrné, že by se o nich nemělo mluvit před celou radou sboru, vedoucí si promluví

s biskupem o samotě nebo na schůzce výkonného výboru kněžství. (Viz oddíl 6.2.3.)

Plánují, jak pomoci konkrétním členům sboru uspokojit jejich duchovní a časné potřeby, včetně těch dlouhodobých. Určují, jak pomoci členům, kteří jsou nějak postižení nebo kteří mají jiné zvláštní potřeby. Všechny tyto probírané informace uchovávají v důvěrnosti. (Viz oddíl 6.4.)

Koordinují snahu dbát na to, aby členové, kteří přijímají pomoc od Církve, měli příležitosti k práci nebo ke službě. Sestavují a udržují v aktuálnosti seznam vhodných pracovních příležitostí. Pokud v daném území existují církevní pracoviště sociální péče, tato pracoviště mohou poskytovat pracovní příležitosti a školení pro ty, kteří potřebují pomoc od Církve.

Sestavují a udržují v aktuálnosti seznam členů sboru, jejichž dovednosti by mohly být užitečné při zaopatřování krátkodobých či dlouhodobých potřeb nebo potřeb, které vznikají v důsledku katastrofy.

Vytvářejí a udržují v aktuálnosti jednoduchý písemný plán sboru, jak pomáhat při nouzových situacích. (Viz *Příručka 1*, oddíl 5.2.11.) Tento plán koordinují s podobnými plány v kůlu a v obci.

### 6.2.3 Výkonný výbor kněžství sboru

Je-li to potřeba, výkonný výbor kněžství sboru projednává důvěrné záležitosti v oblasti sociální péče. Biskup může k těmto diskusím přizvat také presidentku Pomocného sdružení.

### 6.2.4 Skupina vysokých kněží, kvorum starších a Pomocné sdružení

Sociální péče je ústřední součástí práce skupiny vysokých kněží, kvora starších a Pomocného sdružení. Na schůzkách vedoucích skupiny vysokých kněží, předsednictva kvora starších a předsednictva Pomocného sdružení vedoucí plánují, jak učít zásadám soběstačnosti a služby a jak řešit sociální potřeby. Pod vedením biskupa tito vedoucí pomáhají členům stát se soběstačnými a nacházet řešení krátkodobých i dlouhodobých sociálních problémů.

#### Krátkodobé sociální potřeby

Když biskup poskytuje krátkodobou pomoc, může zadat určité úkoly vedoucím Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení.

Biskup obvykle pověřuje presidentku Pomocného sdružení, aby navštívila členy, kteří potřebují krátkodobou pomoc. Presidentka Pomocného sdružení jim pomáhá posoudit jejich potřeby a navrhuje biskupovi, jakou pomoc poskytnout.

Biskup ji může požádat, aby vyplnila formulář Biskupův poukaz na zboží a připravila ho biskupovi ke schválení a k podpisu.

Úloha presidentky Pomocného sdružení týkající se těchto návštěv potřebných rodin je podrobněji vysvětlena v oddíle 9.6.1. Další informace o dalších zodpovědnostech v oblasti krátkodobé sociální péče, které se týkají konkrétně presidentky Pomocného sdružení a jejich rádkyň, jsou uvedeny v oddílech 9.6.2 a 9.6.3.

#### Dlouhodobé sociální potřeby

Mnoho krátkodobých problémů je způsobeno dlouhodobými těžkostmi, jako jsou chatrné zdraví, nedostatek dovedností či zkušeností, nedostatečné vzdělání, nevhodné zaměstnání, špatný životní styl a duševní problémy. Vedoucí Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení mají zvláštní zodpovědnost pomáhat členům tyto problémy řešit. Cílem těchto vedoucích je řešit dlouhodobé problémy způsobem, který povede k trvalé změně.

Jakmile se vedoucí Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení dozvědí o dlouhodobých potřebách, snaží se jednotlivcům a rodinám se soucitem pomáhat. Využívají zdroje, které mají k dispozici ve své organizaci a ve sboru. Modlí se o vedení, aby věděli, jak poskytnout pomoc.

Aby vedoucí Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení získali lepší představu o tom, jak pomáhat, členy, kteří mají sociální potřeby, obvykle navštěvují. K tomu, aby členům pomohli při plánování, jak řešit sociální potřeby, mohou používat formulář Rozbor potřeb a zdrojů nebo se mohou řídit zásadami, které jsou v tomto formuláři uvedeny.

Když vedoucí pomáhají členům řešit dlouhodobé potřeby, radí se při tom s biskupem. V některých případech pracují vedoucí Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení společně.

#### Podávání zpráv biskupovi a usilování o jeho další pokyny

Vedoucí skupiny vysokých kněží, president kvora starších a presidentka Pomocného sdružení pravidelně podávají zprávu biskupovi o krocích, které oni a jejich organizace podnikají v oblasti uspokojování krátkodobých a dlouhodobých sociálních potřeb ve sboru. Ve svém úsilí v oblasti sociální péče usilují o další biskupovy pokyny.

Mají-li jednotlivci a rodiny krátkodobé problémy, které nedokáží vyřešit sami a které nedokáží vyřešit ani vedoucí Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení, vedoucí okamžitě informují biskupa.

Pokud se vedoucí Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení dozvědí o možných problémech týkajících se způsobilosti nebo citlivých rodinných záležitostech, doporučují členovi, aby se setkal s biskupem.

#### Domácí učitelé a navštěvující učitelky

Pomoc s duchovní a časnou sociální péčí často začíná u domácích učitelů a navštěvujících učitelek. Domácí učitelé a navštěvující učitelky pomáhají potřebným jednotlivcům a rodinám v duchu laskavosti a přátelství, který se neomezuje jen na měsíční návštěvy. O potřebách těch, kterým slouží, podávají zprávu svým vedoucím kněžství nebo Pomocného sdružení.

#### Žádost o službu od členů kvora a členek Pomocného sdružení a dalších

Vedoucí Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení mohou požádat o službu členy, jejichž dovednosti nebo zkušenosti by mohly pomoci potřebným. Členové mohou poskytovat krátkodobou službu, například zajištění jídla, hlídání dětí nebo poskytnutí informací o dostupných pracovních příležitostech. Členové mohou také poskytovat poradenství týkající se dlouhodobých sociálních potřeb, například zdraví, hygieny, výživy, přípravy na povolání, hledání příležitostí ke vzdělání, založení drobného podnikání nebo hospodaření s rodinnými financemi.

Poté, co vedoucí požádají druhé o poskytnutí pomoci, zůstávají v kontaktu s potřebným jedincem nebo rodinou, aby jim mohli poskytovat povzbuzení a jakoukoli nezbytnou pomoc.

Vedoucí mohou pomáhat biskupovi i v případě, když členy odkazuje na církevní pracoviště sociální péče, jako jsou biskupovy zásobárny, církevní střediska pro podporu zaměstnanosti, Deseret Industries a Rodinné služby SPD. Vedoucí mohou rovněž pomáhat členům obdržet pomoc prostřednictvím obecních a státních orgánů a úřadů.

### 6.2.5 Specialisté sboru na sociální péči

Specialisté na sociální péči slouží jako zdroj pomoci pro biskupstvo a pomáhají vedoucím Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení plnit jejich povinnosti v oblasti sociální péče.

Biskupstvo může povolát specialistu na podporu zaměstnanosti, aby členům pomohl připravit se na vhodné povolání a najít je. Biskupstvo také může povolát další specialisty na sociální péči, aby členům pomohl s takovými potřebami, jako jsou vzdělání, školení, výživa, správná hygiena,

domácí zásoby, zdravotní péče, rodinné finance a Stálý vzdělávací fond.

## 6.3 Správa sociální péče v kůlu

### 6.3.1 President kůlu

President kůlu dohlíží na sociální péči v kůlu. Další informace o jeho zodpovědnostech v oblasti sociální péče jsou uvedeny v *Příručce 1*, oddíl 5.1.

### 6.3.2 Rada kůlu

Na schůzkách rady kůlu vedoucí projednávají duchovní a časné sociální záležitosti podle následujících pravidel:

Identifikují sociální problémy v kůlu a snaží se najít způsoby, jak tyto problémy řešit. Nejsou ale zodpovědní za řešení sociálních záležitostí jednotlivých sborů.

Plánují, jak učit zásadám sociální péče vedoucí kůlu a sborů.

Diskutují o tom, jak vedoucí sborů informovat o členech kůlu, kteří mohou sloužit jako zdroj pomoci se sociálními potřebami.

Vytvářejí a udržují v aktuálnosti jednoduchý písemný plán kůlu, jak pomáhat při nouzových situacích. (Viz *Příručka 1*, oddíl 5.1.3.) Tento plán koordinují na koordinační radě s podobnými plány ostatních kůlů a s plány dané obce.

Plánují činnosti a akce týkající se sociální péče, a přitom dbají na to, aby příliš nepřetěžovali vedoucí sborů.

Plánují, jak se ujmout kůlových pověření a úkolů v oblasti sociální péče.

Jsou-li pověřeni členem Předsednictva Sedmdesáti nebo předsednictva území, poskytují vedení a podporu v sociálních projektech.

Pokud je nějaký biskup pověřen tím, aby vyřizoval žádosti o pomoc projíždějícím osobám nebo lidem, kteří jsou bez domova, členové rady kůlu určují, jak pro tohoto biskupa uvolnit příslušné kůlové prostředky.

### 6.3.3 Specialisté kůlu na sociální péči

Člen předsednictva kůlu nebo pověřený vysoký rádce může povolát specialistu na podporu zaměstnanosti nebo další specialisty na sociální péči. Tito specialisté kůlu slouží jako zdroj pro biskupy a další vedoucí sborů. Specialisté mohou pomáhat například se sociálními potřebami, které jsou uvedeny v oddíle 6.2.5.

---

#### 6.4 **Důvěrnost**

Když se biskup nebo jiní vedoucí sboru dozvědí o sociálních potřebách člena a o pomoci, která mu byla poskytnuta, udržují tyto informace v důvěrnosti. Pečlivě chrání soukromí a důstojnost členů, kteří získávají pomoc. Dbají na to, aby členy, kteří potřebují pomoc, nepřiváděli do rozpaků.

Mohou nastat situace, kdy by bylo užitečné, aby o sociálních potřebách nějakého jednotlivce nebo rodiny věděla celá rada sboru, a případně i

další členové sboru. Například když je nějaký člen nezaměstnaný nebo když hledá lepší zaměstnání, mohou mu ostatní pomoci najít si zaměstnání rychleji. V takových případech si biskup a další vedoucí obvykle vyžádají svolení dotyčného potřebného člena, aby se mohli o informace týkající se jeho situace podělit s ostatními.

Když vedoucí žádají o pomoc ostatní, sdělují jim pouze ty informace, které jsou nutné ke splnění daného úkolu. Vedoucí je také žádají, aby vše uchovávali v důvěrnosti.



---

## 17. Jednotnost a přizpůsobení

17.1	<b>Oblasti, v nichž je vyžadována jednotnost</b>	<b>132</b>	17.1.9	Obřady	133
17.1.1	Písma	132	17.1.10	Studijní osnovy	133
17.1.2	Příkázání a měřítka	132	17.2	<b>Okolnosti, za kterých lze připustit určité úpravy na místní úrovni</b>	<b>133</b>
17.1.3	Čistota nauky	132	17.2.1	Rodinné okolnosti	133
17.1.4	Shromáždění svátosti a rozvrh nedělního shromáždění	132	17.2.2	Doprava a komunikace	134
17.1.5	Konference	133	17.2.3	Malý počet členů kvora nebo třídy	134
17.1.6	Chrámová práce	133	17.2.4	Obsazení vedoucích povolání	135
17.1.7	Disciplinární rady	133	17.2.5	Bezpečnost	135
17.1.8	Záznamy a zprávy	133			

## 17. Jednotnost a přizpůsobení

Členové Církve žijí ve velmi rozličných politických, společenských a hospodářských podmínkách. Také sbory a odbočky se liší svou velikostí a možnostmi vedoucích. Tyto podmínky mohou vyžadovat, aby místní vedoucí přizpůsobili neboli upravili určité církevní programy. Tyto úpravy se obvykle týkají pomocných organizací, schůzek vedoucích a programů různých činností a akcí. Záměrem pokynů v této kapitole je pomoci vedoucím kněžství určit, které úpravy mohou být vhodné, a které nikoli.

Všechny sbory a odbočky, bez ohledu na jejich velikost či okolnosti, se mohou těšit z téže hojnosti Ducha Páně. Spasitel učil: „Kdežkoli shromáždí se dva neb tři ve jménu mém, tuť jsem já u prostřed nich.“ (Matouš 18:20.)

### 17.1 Oblasti, v nichž je vyžadována jednotnost

Aby vedoucí věděli, které úpravy mohou být přípustné, musí nejprve rozumět naukám, obřadům a zvyklostem, které jsou dány písmi a učním proroků a apoštolů posledních dnů. Ty mají být v celé Církvi jednotné.

Presidenti kůlů, biskupové a ostatní místní vedoucí mají posvátnou povinnost udržovat jednotnost a čistotu Církve ve všech níže uvedených oblastech. Tato potřeba jednotnosti je založena na zásadě uvedené v písmech – je „jeden Pán, jedna víra, jeden křest“ (Efezským 4:5; viz také Mosiáš 18:21.)

#### 17.1.1 Písma

Standardními díly Církve jsou Bible svatá, Kniha Mormonova, Nauka a smlouvy a Drahoceňná perla. V mnoha jazycích Církve schválila jedno konkrétní vydání Bible, které se má používat na církevních shromážděních a ve třídách. Stejně tak se má používat i nejnovější schválené vydání ostatních tří knih písem Svatých posledních dnů. Žádná jiná díla nesmějí být v Církvi prosazována ani používána jako písmo.

#### 17.1.2 Příkázání a měřítko

Příkázání Páně a církevní měřítko způsobilosti jsou stanovena v písmech a v oficiálních oznámeních Prvního předsednictva. Místní vedoucí nemají tato příkázání a měřítko nijak upravovat ani

pozměňovat. Místní vedoucí rovněž nemají učit svým vlastním pravidlům nebo podávat vlastní výklad příkázání.

Měřítko způsobilosti pro vstup do chrámu jsou podrobně uvedena v otázkách k pohovoru, které se nacházejí v knize chrámových doporučení. Místní vedoucí nemají tyto otázky nijak pozměňovat.

#### 17.1.3 Čistota nauky

Nauky Církve jsou obsaženy v písmech a v učení proroků a apoštolů posledních dnů. Pán přikázal: „Starší, kněží a učitelé této církve budou učit zásadám evangelia mého, jež jsou v Bibli a v Knize Mormonově, ve které je plnost evangelia.“ (NaS 42:12; viz také NaS 52:9, 36.)

Všichni vedoucí mají dbát na to, aby se v Církvi vyučovalo pravdivé nauce. Pokud někdo učí nesprávné nebo spekulativní nauce, vedoucí ho mají okamžitě a s citem opravit. Určité omyly lze většinou opravit v soukromém rozhovoru, ale vážné či opakované omyly může být nezbytné opravit veřejně.

Pokud si místní vedoucí nejsou jistí, které nauky nebo učení týkající se konkrétního tématu jsou správné, mohou požádat o pokyny svou nejbližší předsedající autoritu.

#### 17.1.4 Shromáždění svátosti a rozvrh nedělního shromáždění

Konání shromáždění svátosti je nařízeno v písmech. (Viz NaS 59:9.) Pokyny týkající se shromáždění svátosti jsou uvedeny v oddíle 18.2.2. Rozvrh nedělního shromáždění je uveden na straně 153 v anglickém vydání této příručky. Tento rozvrh vytvořilo První předsednictvo a Kvorum Dvanácti. Místní vedoucí ho nemají nijak pozměňovat.

V mimořádných případech mohou místní vedoucí nedělní shromáždění zrušit. K tomu by však mělo docházet jen velmi zřídka. K situacím, které by mohly odůvodnit zrušení shromáždění, patří například bezpečnostní rizika v nouzových situacích nebo velmi špatné počasí. Je-li to možné, má se biskup před zrušením shromáždění poradit s presidentem kůlu.

Někdy může nějaká mimořádná místní situace způsobit, že bude nezbytné na delší dobu upravit rozvrh nedělních shromáždění. K takové změně může dojít například poté, co byl sborový dům

poničen ohněm, povodní nebo bouří. V takových případech si prezident kůlu vyžádá pokyny od předsednictva území nebo územního sedmdesát-níka, který předsedá jeho koordinační radě.

Vedoucí ve velmi malých odbočkách mohou upravit rozvrh nedělního shromáždění podle pokynů svých vedoucích a podle pokynů v *Příručce základního programu pro církevní jednotky*.

### 17.1.5 Konference

Každý kůl pořádá během roku dvě konference kůlu podle rozvrhu, který připravuje prezident Kvora Dvanácti. (Viz oddíl 18.3.1.)

Předsednictvo kůlu plánuje a organizuje jednu konferenci sboru či odbočky ročně pro každý sbor či odbočku v kůlu a na této konferenci také předsedá. (Viz oddíl 18.2.5.) Prezident okrsku činí totéž pro každou odbočku v okrsku.

### 17.1.6 Chránová práce

Posvátná chránová práce se vykonává pod přímou pravomocí presidenta Církve. Všechny záležitosti týkající se chránové práce se mají provádět v souladu s pokyny uvedenými v *Příručce 1*, kapitola 3. K těmto záležitostem patří například chránová doporučení, pečetení, souhlas s pečetením a rušení pečetení. Narazí-li prezident kůlu na otázku, kterou nedokáže vyřešit, obrátí se s ní na úřad Prvního předsednictva.

Místní vedoucí dbají na to, aby se o výrazech používaných v chrámu a o posvátných obřadech a smlouvách chrámu nediskutovalo v detailech na církevních shromážděních.

### 17.1.7 Disciplinární rady

Pokyny týkající se disciplinárních rad jsou uvedeny v *Příručce 1*, kapitola 6. Vedoucí se nemají od těchto pokynů odchylovat. To se týká také požadavků na zaslání zpráv. Narazí-li prezident kůlu na otázku, kterou nedokáže vyřešit, obrátí se s ní na úřad Prvního předsednictva.

### 17.1.8 Záznamy a zprávy

Vedení církevních záznamů je nařízeno v písemně. (Viz NaS 20:81–83.) Požadované záznamy a zprávy jsou uvedeny v *Příručce 1*, kapitola 13. První předsednictvo je může čas od času změnit či doplnit.

Církevní záznamy a zprávy se v závislosti na konkrétním území zpracovávají buď pomocí církevních počítačových programů, nebo v písemné podobě. Vedoucí dbají na to, aby informace

v záznamech a zprávách byly správné a přesné a aby byly zaslány včas.

### 17.1.9 Obřady

Pokyny týkající se vykonávání kněžských obřadů jsou uvedeny v kapitole 20. Tyto pokyny se nemají pozměňovat. Minimální věk pro přijetí určitých obřadů, jako je křest nebo vysvěcení do úřadu v Aronově kněžství, se nesmí za žádných okolností upravovat.

### 17.1.10 Studijní osnovy

Při výuce ve třídách, které se konají v rámci nedělního shromáždění, se mají používat Církví schválené studijní materiály. K těmto materiálům patří Církví vydané příručky, časopisy a další doplňkové výukové materiály. Na místní úrovni se nemají vydávat žádné nové příručky ani se nemají vytvářet žádné nové kurzy.

Biskupové a presidenti odboček mohou příležitostně učit zvláštní lekci v kněžském kvoru či v pomocné organizaci nebo mohou udělit souhlas s její výukou, pokud mají pocit, že je to potřeba.

## 17.2 Okolnosti, za kterých lze připustit určité úpravy na místní úrovni

Presidenti kůlů, biskupové a presidenti odboček mohou dle svého uvážení u určitých církevních programů provést jednoduché úpravy. Je-li to zapotřebí, tyto úpravy se mohou týkat těchto oblastí:

1. Personální zajištění a programy pomocných organizací.
2. Podoba a četnost schůzek vedoucích.
3. Podoba a četnost akcí a činností.

Když předsednictvo kůlu, biskupstvo nebo předsednictvo odbočky zvažuje, které úpravy by byly vhodné, radí se mezi sebou a také s radou kůlu, sboru či odbočky. Pokud by dané okolnosti byly důvodem k nějakým významnějším či neobvyklým úpravám, radí se tito vedoucí také se svou nejbližší předsedající autoritou. Při provádění úprav mají vedoucí vždy usilovat o vedení Ducha.

Když se vedoucí rozhodují, které úpravy by byly vhodné, mohou vzít v úvahu následující okolnosti.

### 17.2.1 Rodinné okolnosti

Když vedoucí povolávají členy, vytvářejí rozpis schůzek vedoucích a plánují činnosti a akce,

mají brát ohled na rodinné okolnosti členů. Služba a zapojení v Církvi vždy vyžadují určitou míru oběti. Nicméně pevné rodiny jsou pro Církev zcela zásadní a po členech se nemá požadovat, aby ve vztahu k rodině přinášeli nadměrné oběti při službě nebo podpoře církevních programů či akcí.

Jedna z okolností, kterou je třeba vzít v úvahu, jsou církevní povolání, která má manžel nebo manželka daného člena. Jednotlivé rodiny nemají být přetěžovány církevními zodpovědnostmi. Další okolností, kterou je třeba vzít v úvahu, je celkové množství času, který členové musí věnovat zaopatřování rodiny a tomu, aby se postarali o osobní záležitosti. V některých oblastech světa je nutné, aby členové měli dvě či tři zaměstnání. Toto jsou oprávněné důvody, které mají vedoucí při povolávání členů, stanovování termínů schůzek vedoucích a při plánování činností a akcí zvažovat.

### 17.2.2 Doprava a komunikace

Některé kúly či sbory se rozprostírají na rozsáhlém geografickém území, což od členů vyžaduje, aby při cestách na shromáždění, schůzky a akce překonávali dlouhé vzdálenosti. Když vedoucí zvažují potřebu konat určité schůzky a akce, berou v úvahu také čas a náklady, které členové musí vynaložit na cestu.

V mnoha oblastech světa nejsou automobily běžným dopravním prostředkem a lidé se přepravují pěšky, na kole, autobusem nebo tramvají. Jsou-li vzdálenosti značné, může to znamenat, že vedoucí budou muset upravit církevní programy a schůzky vedoucích tak, aby členům usnadnili účast na těchto akcích.

I v oblastech, kde jsou automobily běžně dostupné, mají být vedoucí vnímaví vůči nákladům na cestování na dlouhé vzdálenosti. V některých případech, jako například při projednávání záležitostí vysoké rady, mohou vedoucí používat konferenční hovory, e-mail nebo internet, aby snížili náklady na cestování. Při používání těchto prostředků mají vedoucí dbát obzvláště na to, aby byla zajištěna diskrétnost.

Členové v různých fázích života se často velmi liší v možnostech cestování. Například mladí svobodní dospělí jsou často mobilnější než rodiny s dětmi a někdy mají i prostředky potřebné k cestování na delší vzdálenosti. V oblastech, kde jsou mladí svobodní dospělí schopní scházet se v rozumnou dobu a s rozumnými náklady, mají se pro ně s přiměřenou četností pořádat akce na úrovni několika kúlů. (Viz oddíl 13.3.1.)

Telefonní hovory jsou v některých částech světa drahé a mnoho členů ani telefon nemá.

Stejně tak i e-mail a internet jsou v některých oblastech spíše vzácností. Jsou-li tyto prostředky drahé nebo nejsou-li všeobecně dostupné, mají vedoucí provést nezbytné úpravy.

V oblastech, kde je cestování obtížné nebo nákladné a komunikační prostředky jsou nedostatečné, je domácí a navštěvující učení náročnější. V takových případech mohou vedoucí provést určité úpravy, jak je to uvedeno v oddílech 7.4.3 a 9.5.3.

### 17.2.3 Malý počet členů kvora nebo třídy

#### Starší a vysocí kněží

Je-li ve sboru schopno navštěvovat nedělní kněžské shromáždění jen velmi málo starších nebo vysokých kněží, mohou se scházet společně. Nicméně v žádném případě nemá být zorganizováno pouze jedno kvorum Melchisedechova kněžství. Pokud jsou ve sboru vysvěcení starší a vysocí kněží, má být zorganizováno jak kvorum starších, tak skupina vysokých kněží.

Okrsky nemají kvora vysokých kněží, a proto odbočky v okrsku nemají skupinu vysokých kněží. Vysocí kněží, kteří tyto odbočky navštěvují, se scházejí s kvorem starších.

#### Mladí muži a Mladé ženy

Ve sboru nebo odbočce s malým počtem mladých mužů se kvora Aronova kněžství mohou při výuce nebo činnostech a akcích scházet společně. (Viz oddíly 8.11 a 8.13.1.) Přesto mají být zorganizována jednotlivá kvora a pro každé kvorum mají být povoláni vedoucí, kterým má být vyjádřena podpora.

Ve sboru nebo odbočce s malým počtem mladých žen se mladé ženy mohou při výuce nebo činnostech a akcích scházet společně. (Viz oddíly 10.6.2 a 10.8.1.) Pro každou věkovou skupinu může být povoláno předsednictvo třídy, nebo může být povoláno jedno předsednictvo pro více věkových skupin, dokud nebude možné zorganizovat jednotlivé třídy.

Je-li počet dospělých vedoucích omezený, může předsednictvo Mladých mužů učit nedělní lekce a řídit program činností a akcí i bez asistentů poradců. Předsednictvo Mladých žen může dělat totéž pro mladé ženy. Ve velmi malých jednotkách mohou být prezident Mladých mužů a presidentka Mladých žen jedinými dospělými vedoucími ve své organizaci. V takovém případě tito vedoucí učí nedělní lekce a dohlíží na činnosti a akce všech mladých mužů či mladých žen. Jakmile je to možné, mají být pro jednotlivé organizace povoláni rádcí a tajemníci, resp. rádkyně a tajemnice.

Protože mládeži často prospívá, když se schází ve větších skupinách, mohou se mladí muži a mladé ženy ze dvou či více malých sborů nebo odboček scházet čas od času na společných akcích. Pokud sousedící sbory a odbočky mají málo mladých mužů nebo mladých žen, biskupové a presidenti odboček mohou mládeži dovolit, aby se scházela na každotýdenních společných akcích. Při zvažování těchto možností berou vedoucí v úvahu takové okolnosti, jako jsou vzdálenost a náklady na cestování.

Pravidelné kůlové či vícekůlové akce jsou důležité obzvláště tam, kde je ve sborech a odbočkách malý počet mladých. (Viz oddíly 13.3 a 13.4.)

V malém kůlu nebo v okrsku může být president Mladých mužů jediným kůlovým nebo okrskovým vedoucím Mladých mužů. Totéž může platit pro presidentku Mladých žen kůlu nebo okrsku. Jakmile je to možné, mají být pro jednotlivé organizace povoláni rádci a tajemníci, resp. rádkyně a tajemnice.

#### Primárky

Ve sboru nebo odbočce s malým počtem dětí může předsednictvo Primárek zorganizovat méně tříd a spojit přitom některé věkové skupiny.

V malém sboru nebo odbočce mohou být členky předsednictva Primárek jedinými vedoucími a učitelkami Primárek. Ve velmi malé jednotce může být presidentka Primárek jedinou vedoucí Primárek. V takovém případě vede společné zaměstnání a učí třídu se všemi dětmi. Jakmile je to možné, mají být povoláni další vedoucí a učitelky či učitelé, podle pokynů v oddíle 11.7.

V malém kůlu nebo v okrsku může být presidentka Primárek jedinou vedoucí Primárek kůlu či okrsku. Jakmile je to možné, mají být povolány další vedoucí, podle pokynů v oddíle 11.7.

#### 17.2.4 Obsazení vedoucích povolání

Tam, kde není dost kvalifikovaných členů pro obsazení všech vedoucích funkcí, mohou předsedající úředníci obsadit pouze ty, které jsou

nejdůležitější. Kromě povolávání aktivních a zkušených členů do vedoucích funkcí mají předsedající úředníci také usilovat o inspiraci k tomu, aby našli další potenciální vedoucí mezi novými členy, nezkušenými členy nebo méně aktivními členy, kteří by se mohli vrátit k aktivitě. K tomu, aby členové Církve mohli přijmout povolání, nemusí být zkušení nebo nějak zvláště kvalifikovaní. Mít povolání je pro ně důležitou příležitostí k tomu, aby mohli sloužit a duchovně růst.

Není-li k dispozici dostatek členů, kteří by mohli sloužit ve vedoucích funkcích, mohou předsedající úředníci zorganizovat svůj kůl, sbor nebo odbočku v menším měřítku. Například mohou určité organizace obsadit jen presidentem a jedním rádcem, přičemž tento rádce může sloužit zároveň jako tajemník, a také mohou určité programy zjednodušit.

Ve velmi malé odbočce, která nemá presidentku Mladých žen nebo Primárek, může presidentka Pomocného sdružení pomáhat rodičům organizovat výuku pro mladé ženy a děti, dokud nebudou povolány presidentky Mladých žen a Primárek.

Vedoucí ve velmi malých odbočkách se řídí pokyny uvedenými v *Příručce základního programu pro církevní jednotky*.

#### 17.2.5 Bezpečnost

V některých oblastech světa je míra kriminality na vysoké úrovni nebo je daná oblast zmítána politickými nepokoji. Pokud jsou vedoucí v těchto oblastech přesvědčeni, že by nebylo moudré, aby členové cestovali večer, mohou zrušit večerní činnosti a akce. To může znamenat, že se bude muset omezit počet církevních akcí a že se některé akce budou muset plánovat na víkendy.

Představují-li bezpečnostní riziko a cestovní náklady vážný problém, mohou vedoucí napláňovat některé akce pro mládež na neděli. Tyto akce nemají být součástí rozvrhu nedělního shromáždění a mají být v souladu s duchem sabatu.

